

15 BV's **12 interviews**

Eva Brems

Rik Torfs

William Van Laeken

Marie Vinck

Bart Cannaerts

Stef Wauters

Alain Verschoren

Mark Waer

Paul Van Cauwenberghe

Louis Tobback

Bert Anciaux

School is Cool

Seppe Smits

Sinterklaas

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto Quiz!
Meer informatie op
pagina 15
www.facebook.com/vetoleuven

LOUIS TOBBACK | DE KEIZER VAN LEUVEN

Louis Tobback, de 73-jarige burgemeester van Leuven en sp.a-coryfee, ontving ons in zijn kantoor aan het Martelarenplein. Over het gebrek aan engagement bij studenten, de wettelijke pensioenleeftijd en fuifzalen. "Die discussie over fuifzalen, zijn jullie dat nu nog niet beu?"

WOUTER GOUDESEUNE & CAROLINE HERMANS

Veto: *U wordt soms de keizer van Leuven genoemd. Wat vindt u daarvan?*

Louis Tobback: «Over bijnamen ben je geen baas, dus ik denk daar niets over. Ik voel me noch beledigd, noch geflatteerd. Natuurlijk zegt dat wel iets over percepties, maar de conclusies die ik daaruit trek, houd ik zorgvuldig voor mezelf.»

ENGAGEMENT

Veto: *Een tijd geleden was er enige commotie doordat u stelde dat studenten niet geëngageerd genoeg zijn. Bent u van mening veranderd?*

Tobback: «Dat vind ik nog altijd. De vraag is echter niet of ik gelijk heb, maar ik stel vast dat LOKO (de Leuvense studentenraad red.) alle moeite heeft om bestuurders te vinden. Men kan dat draaien of keren hoe men wilt, maar er is een gebrek aan engagement op langere termijn. De leuke dingen wil men altijd doen. Ik ben ervan overtuigd dat het weer storm zal lopen voor 'Music For Life'. Waar ik de leiding van Studio Brussel helaas moet bijtreden, is dat ze het nu best afsluiten want na zes jaar aan één stuk wordt dat saai. Maar moet iets hip zijn voordat we ons er mee bezig houden? We doen alleen maar mee als het leuk en trendy is, en indien we meedoen, is het enkel maar op korte termijn.»

Veto: *Was het vroeger beter op het gebied van engagement?*

Tobback: «Nee, het was zeker niet allemaal beter. Wanneer ik mijn studententijd bekijk, was dat zeker niet zo. Vandaag de dag zijn de omstandigheden eindeloos veel beter. De student van vandaag moet veel harder werken dan die van vroeger. De professoren van toen konden zich alles permitteren, dat kan nu gelukkig niet meer. Het is zelfs ongeloflijk veel beter dan vroeger, maar wil men dat weten? Men doet niet wat nodig is om ervoor te zorgen dat het zo blijft. De gemakzucht slaat toe.»

«Ben je dan nog met genoeg mensen die zich verantwoordelijk willen voelen voor de samenleving? Of dat engagement nu gaat via politieke partijen, syndicaten, mutualiteiten of andere vormen, maakt niet uit. Maar als het er niet van komt, dan ga je achteruit. Een voorbeeld hiervan: een opmerking vanuit de G1000 was de vraag naar een verlicht despoet. Maak je dus maar zeer ongerust, want misschien is die vraag veel representatiever dan je denkt. Het punt is dat er een vraag naar gezag en autoriteit ontstaat.»

Veto: *Verwijst dat dan weer naar dat gebrek aan engagement? Om het liever aan iemand anders over te laten?*

Tobback: «Inderdaad, in de trant van: 'Ik zorg voor mezelf en de rest kan me gestolen worden, want ik kan er toch niets aan doen.' En voor dat laatste heb ik begrip. Want zolang je in het kleine, nog relatief autonome België leefde, kon je als jongere de ambitie hebben om aan politiek te doen en een rol te spelen in het beleid. Ik kan begrijpen dat je je vandaag de dag afvraagt of het nog wel zin heeft. Welke macht kan

men immers nog grijpen om een verschil te maken? Je raakt in soort stuurloosheid, waarbij de Chinezen het voordeel hebben dat ze wel nog beslissingen kunnen nemen. Ik ontmoet er hier veel – ze zijn met duizend in deze stad – en ik heb er geen enkele asiël weten aanvragen. Die mensen geloven in vooruitgang, en wij niet meer. Er was bij ons een vooruitgangsgeloof, maar aan het begin van de jaren '80 is dat beginnen wankelen. Vandaag bevinden we ons in een situatie van veralgemeend pessimisme.»

Veto: *Maar is dat dan niet een gevolg van de huidige economische conjunctuur?*

Tobback: «Ja, maar zelfs Paul De Grauwe – samen met vele anderen – zal je kunnen vertellen dat de economische conjunctuur in grote mate afhangt van dat vooruitgangsgeloof. Mensen zien niet meer in waarom ze zich zouden engageren. Ik kijk met een zekere vorm van machteloosheid naar de beelden van bijvoorbeeld de situatie in Darfoer. Tegenover dat gevoel ontstaat er een vorm van woede die zich tegen jezelf keert en ervoor zorgt dat je de ander aan zijn lot overlaat. De redenen om zich niet te organiseren op een blijvende manier, zijn talrijk en daardoor sneuvelen de ideologieën. De tegenstelling tussen links en recht en de klassenstrijd is nog nooit zo groot geweest als vandaag. Er is misschien nog nooit zo veel redenen geweest om zich te engageren als vandaag, en toch doet men het niet.»

PENSIOENLEEFTIJD

Veto: *Wat is uw persoonlijke ambitie voor de komende gemeenteraadsverkiezingen?*

Tobback: «Op 12 december beslist de partij over de lijsttrekking. Ik ben ter beschikking.»

Veto: *Wat vindt u ervan dat een politicus, zoals uzelf, zijn beroep zo lang mag uitoefenen als gewenst, terwijl een ambtenaar of academicus verplicht met pensioen moet gaan op zijn 65? Denk bijvoorbeeld aan de bekende econoom Paul De Grauwe.*

Tobback: «Je moet natuurlijk het onderscheid maken tussen twee categorieën. Aan de ene kant is er het personeel dat werkt voor de Vlaamse overheid en onderworpen is aan de pensioenleeftijd. Aan de andere kant zijn er de politici, die mandaten bekleden die hen verschaft zijn door hun kiezers. Een politicus kan op zijn 51ste op pensioen worden gesteld als de kiezer hem of haar wegstemt bij de volgende verkiezingen of wanneer er een coalitie wordt gevormd waarbij hij geen uitvoerend mandaat bekleedt. De kiezers hadden mij al kunnen buiten kiepen vóór De Grauwe moest stoppen. Dus die vergelijking maken is geen schande, maar klopt langs geen kanten.»

Veto: *Wat is uw persoonlijke visie op de pensioenleeftijd van 65 jaar? Wat vindt u ervan dat mensen verplicht moeten vertrekken wanneer ze die leeftijd bereiken?*

Tobback: «Die leeftijd van 65 jaar komt van Bismarck, de ijzeren

kanselier. Die heeft in Pruisen het pensioen ingevoerd in de vaste overtuiging dat de groep van 65-plussers erg beperkt was en zou blijven. Veel zou dat dus niet kosten. Men is altijd die 65-grens blijven behouden. Ons probleem is niet of je de pensioenleeftijd tot 70 of 80 jaar moet optrekken. Onze zorg is dat mensen tot hun 65ste moeten werken. De gemiddelde pensioenleeftijd is feitelijk eerder 58 dan 65. Tussen je 1ste en 20ste kost je enorm veel geld aan de gemeenschap. Vanaf je pensioen leef je opnieuw op de kosten van de gemeenschap, gemiddeld

nog een 20 jaar. Van je 80 levensjaren leef je ongeveer 40 jaar op de kosten van de gemeenschap. Dan is het maar normaal dat je gedurende die andere 40 jaar betaalt om die kosten te financieren. Ik vind dat die jonge gast die op zijn achttiende op de werf staat op zijn 58ste met pensioen mag gaan. Dat bouwwerkers tien jaar vroeger op pensioen gaan dan de licentiaten in het onderwijs, kan ik me dan heel goed indenken.»

FUIFZAAL

Veto: *Er wordt al lang gevraagd naar een extra fuifzaal in het*

centrum van Leuven. Ziet u enige vooruitgang in dat dossier?

Tobback: «Zijn jullie dat nu nog niet beu? Ik zie daar geen vooruitgang. Ik heb al iedereen uitgedaagd om met een goed voorstel te komen dat verdedigbaar is voor de buurt. Alma 3 zou ideaal zijn voor ons, maar dat ligt dan weer te ver voor de studenten. In 17 jaar Leuven heb ik één betoging meegemaakt waaraan 1000 studenten meededen. Dat was voor een fuifzaal. Maar voor de rest niets, geen engagement van studenten. Niet voor Irak, Afghanistan of de stervende kinderen in Darfoer.»

“In 17 jaar Leuven slechts 1 studentenbetoging van 1000 man. Voor een fuifzaal.”

SCHOOL IS COOL

“DE MUZIEK NIET LATEN LIJDEN ONDER POLTIEKE BOODSCHAP”

Het was een memorabel jaar voor School is Cool: nadat ze in 2010 de finale van Humo's Rock Rally gewonnen hadden, domineerden ze dit jaar drie keer de lijst van De Afrekening en brachten ze net hun eerste album uit. Afgelopen woensdag stond de groep in een uitverkocht Depot.

ANNEKE SALDEN & THOMAS CLIQUET

Veto: *Entropology*, de titel van jullie plaat, zou gebaseerd zijn op Charles Bukowski, Ludwig Wittgenstein en Claude Lévi-Strauss.

Johannes Genard (zanger, gitarist): «Dat is niet helemaal waar. Ik wist eerst niet dat Lévi-Strauss dat woord al gebruikt had. Ik vond het gewoon mooi om *entropos* en *logos* te combineren en het paste bij de muziek en teksten die vaak over hetzelfde apocalyptische thema handelden. Ik had die titel gekozen en na een half jaar googelde ik hem eens. Toen zag ik dat hij al bestond en dat er zelfs al een gelijknamig freejazz album (van Charlie Parker, red.) van gemaakt was.»

“Doorbreken in Londen betekent doorbreken in Europa”

«Wittgenstein heeft er eigenlijk niet zoveel mee te maken maar ik heb dat ooit eens verteld aan een journalist (*De Standaard*, red.) om uit te leggen dat sommige songs qua muziek niet bij elkaar passen maar wel qua tekst, en andere songs net omgekeerd.»

«En dan Bukowski, een dichter. Hij heeft geschreven over vergelijkbare onderwerpen maar doet dat op een cynische en harde manier die totaal van onze methode verschilt. Het gedicht 'Dinosauria, We' gaat bijvoorbeeld over chaos, *cultural levelling* en entropie, maar het is qua aanpak bijna diametraal tegenovergesteld aan onze songs. Dus eigenlijk heeft enkel Claude Lévi-Strauss iets mee te maken.»

Veto: *Heeft de economische crisis jullie teksten en muziek beïnvloed?*

Johannes: «Dat kan er wel ingeslopen zijn. Maar ik wil de muziek niet laten lijden onder een politieke boodschap.»

«Bij Bob Dylan's protestliederen 'A Hard Rain's Gonna Fall' of 'Blowin in the Wind' ligt het er ook niet vingerdik op, alles wordt gezongen in metaforen.»

Andrew van Ostade (percussie): «Het meest hatelijke is wanneer je artistieke visie wordt geblokkeerd door een politieke boodschap. Dan ben je een verhaal aan het vertellen en verschijnt er ineens iets op het scherm à la "Om de zoveel dagen sterven er zoveel mensen".»

Johannes: «Als je zo bekend bent dat je er echt iets mee kan veranderen, zou ik het misschien nog wel doen. De muziek is *of paramount importance*. Ego's of geld of imago zijn niet belangrijk. Misschien cliché om te zeggen, maar muziek maken blijft de hoofdreden waarom we School is Cool hebben opgericht en dat zal altijd de reden zijn waarom we dit doen.»

INTERNATIONAAL

Veto: *Jullie zijn doorgebroken in Vlaanderen. Hoe staat het met Wallonië en het buitenland?*

Johannes: «Wallonië is buitenland. Dat is geen politiek statement maar voor ons is dat echt keihard buitenland.»

Andrew: «We treden nu voor de derde keer in Londen op. We hebben al in Wenen ge-

speeld, Nederland een paar keer, Duitsland, Parijs. We zijn ermee bezig.»

Johannes: «We hebben een paar heel aangepaste ervaringen gehad, zoals in Parijs.»

Andrew: «Place Egale in Parijs heeft een gigantisch groot podium waar Staind ging spelen.»

Johannes: «Dat was eigenlijk het Depot bij de voorronde van Humo's Rock Rally all over again. Er was heel veel volk voor andere bands en wij speelden het voorprogramma. Het publiek was ongelooflijk. Dat had ik nog nooit meegemaakt. Echt wow, Frankrijk, *we love you!*»

Andrew: «Londen was ook fantastisch.»

Johannes: «De Engelse markt is bijna *impregnable*. Belgium, daar lachen ze mee. We hebben wel een *agent* en *promotor*.»

Andrew: «Onze *journeys* zijn vruchtbaar geweest.»

Johannes: «De eerste keer in het buitenland spelen is miserie. Dronken geluidsmannen, er is drie man publiek, de helft ervan zijn Belgen en de andere helft hun manager. Maar wie weet is er iemand die toevallig aanwezig is en die je overtuigt. De tweede keer is meteen veel leuker. Omdat het een dubbel optreden is, op een toffere plaats. Je speelt beter omdat je je beter in je vel voelt.»

«Ik wil heel graag in Londen doorbreken. Maar dat is bijna onmogelijk.»

Andrew: «Als je Londen hebt, dan heb je Europa zeggen ze.»

Veto: *Jullie hebben de videoclip afgelopen weekend opgenomen. Kunnen jullie al een tipje van de sluier oplichten?*

Andrew: «It's gonna be awesome.»

Johannes: «Het gaat echt heel cool worden. Wat kunnen we erover zeggen? Het verhaal is al vrijgegeven omdat dat deel van een videowedstrijd was. Een fan heeft

het geschreven en dan hebben we dat gekozen omdat het binnen het budget paste, het haalbaar leek en het meest interessante verhaal was volgens ons en Jonas, de regisseur.»

Andrew: «Normaal gingen we de clip sa-

“10.000 levens worden geraakt door onze muziek”

men met de single uitbrengen maar dat is niet het geval. Gelukkig hebben videoclips wel hun kracht op internet.»

Johannes: «Het leuke aan internet is dat mensen ervoor kiezen om naar de clip te kijken. Dat heb je niet met TMF waar alles maar lukraak voorbijkomt.»

PUKKELPOP

Veto: *Afgelopen zomer zouden jullie normaal op Pukkelpop gespeeld hebben. Na de ramp hebben jullie besloten om jullie gage terug te storten. Wat vinden jullie van alle heisa die er is rond het terugbetalen van de tickets?*

Andrew: «Ik vind het spijtig dat veel mensen nog steeds in zo'n bloedserieuze situatie over hun financiën zeveren. *What happened* is verschrikkelijk en niemand heeft dat zien aankomen. Ik ben al gigantisch content dat Pukkelpop blijft bestaan, want op een bepaald moment zei Chokri zelfs dat er geen volgende editie zou komen. People died, en dat is verschrikkelijk *horrible*, dus op dat moment denk je niet meer aan het feit dat je twee weken in de Colruyt hebt gewerkt voor die tickets. Dat is fucking shit, maar je leeft toch nog. Het is jammer dat de focus ergens anders ligt dan waar het zou moeten.»

Veto: *Met de afgelasting van jullie optreden op Pukkelpop viel ook de geplande voorstelling van jullie eerste album weg.*

Johannes: «Heel onze zomer was ter voorbereiding van Pukkelpop. We hebben zelfs

andere festivals bewust niet gedaan. Dagen hebben we samengezeten met een strijkkwartet om songs in te studeren. Heel ons jaar erop gericht om te zorgen dat onze twee singles ('New Kids in Town' en 'In Want of Something', red.) genoeg geroedeerd waren. En toch was ik ongelooflijk opgelucht dat we niet moesten spelen na de ramp. 'The World Is Gonna End Tonight' zingen zou *superongepast* geweest zijn.»

Andrew: «Op het moment van de ramp waren wij ook op het festival, en de rest van de dag was *completely confused*. Backstage zag je al die crewleden gewoon huilen en hun best doen om erdoor te geraken. De hele dag door werd het vervolg van het festival opgeschort, tot uiteindelijk de dag erna: het gaat toch niet door. Dat was eigenlijk een van de vreemdste dagen van het jaar, om zo thuis te zitten, op een moment waar je zes maanden naartoe hebt geleefd.»

«Maar we waren vooral opgelucht omdat de keuze van de organisatie zo nobel was. Want ze hadden ook de keuze kunnen maken om het festival verder te zetten, en een gigantische hoeveelheid geld alsnog te redden. Ik was vergeten hoe menselijk een organisatie eigenlijk kan zijn.»

HUMO

Veto: *Jullie album was eerst enkel te verkrijgen bij Humo en Free Record Shop. Waarom was dat?*

Andrew: «We vonden dat een toffe manier om de cyclus af te maken: Rock Rally winnen en dan het jaar mooi afsluiten. We vonden het ook een tof idee: hoe cool is het wel niet als uw cd bij de Humo zit?»

Johannes: «Maar het is ook een ideale manier om veel mensen mee te bereiden.»

Andrew: «Na onze gouden plaat hadden we niet het idee "We hebben 10.000 cd's verkocht", maar eerder "Er zijn 10.000 mensen die onze cd onderweg beluisteren." Een cd heeft een leven, en nu zijn er 10.000 levens die op een bepaalde manier geraakt worden door onze muziek.»

Sinds 7 november ligt "Entropology" in alle winkels.

STEF WAUTERS

“Roger Vangheluwe vond Veto viezerikjes”

Stef Wauters zit gewoonlijk aan de andere kant van de interviewtafel. Momenteel als nieuwsanker bij vtm, maar in betere tijden als journalist bij uw favoriete studentenblad Veto.

ELS DEHAEN & FRANK PIETERMAAT

Veto: *In welke zin benadert Het Nieuws momenteel voor u het ideale nieuwsprogramma?*

Stef Wauters: «Er bestaat geen ideaal nieuwsprogramma. Er zijn nieuwsprogramma's voor heel veel verschillende publieken en die moeten allemaal anders zijn. Is *De Standaard* een ideale krant of is *Het Laatste Nieuws* dat? Dat hangt af van het doelpubliek.»

Veto: *Heeft Het Nieuws een duidelijk doelpubliek?*

Wauters: «Wij proberen een zo breed mogelijk nieuws te brengen, waarmee we een zo groot mogelijk aantal Vlamingen willen

«Maar op internationale schaal is ook vrt een erg kleine zender. Vlaanderen is een kleine markt hé. In New York zouden we allebei stadsredacties zijn. Dat verschil in schaal is soms hallucinant. Ik ben in 2000 voor de vrt naar de Olympische Spelen in Sydney gegaan. We waren daar toen met 16 man: journalisten, cameramensen en productie voor radio en televisie samen. NOS had 60 personen afgevaardigd voor televisie alleen. De Duitsers waren er met een paar honderd. En het Amerikaanse CBS werkte vanuit een eigen mediadorp met 3000 mensen. Buitenlandse collega's keken wel met grote ogen naar wat wij allemaal deden. Als je kleiner bent moet je harder werken, maar vooral creatief zijn.»

Veto: *Is de media tegenwoordig te belust op sensatie?*

Wauters: «Ik vind dat niet. Integendeel, ik denk dat het nieuws in dat opzicht nauwelijks verschilt met twintig jaar geleden. Dat is trouwens niet de manier om een groot publiek te bereiken. Het brede publiek in Vlaanderen is op zoek naar relevantie. Het stelt zich de vraag: "Wat ben ik hiermee? Waarom zou mij dat moeten interesseren?". Met heel sensationele verhalen moet je net heel voorzichtig zijn, want die stoten een groot deel van je kijkers af.»

VETO

Veto: *U was tijdens uw studententijd actief bij Veto. Merkt u veel verschillen tussen studentenjournalistiek van vroeger en nu?*

Wauters: «Ik volg de huidige studentenjournalistiek te weinig om echt een oordeel te vellen. Jullie krijgen nu soms te horen dat studenten vroeger kritischer waren. Maar wij kregen indertijd precies hetzelfde verwijt: we waren toch niet zo scherp als de late '68-ers, die *Veto* hadden opgericht. Vroeger was alles altijd beter. Binnen twintig jaar zal de redactie ook wel weer te horen krijgen dat jullie tenminste nog écht geëngageerd waren en kennis van zaken hadden. Er is een soort drang een mythisch verleden te creëren. Er wordt altijd geklaagd over de jeugd.»

Veto: *De beslissing van rector Dillemans indertijd om een bepaalde Veto uit de bakjes te laten halen, is toch vrij spectaculair?*

Wauters: «Dat was naar aanleiding van een satirisch stukje van Walter Pauli over moeder Theresa. Dat stukje had een licht erotische ondertoon en dat was een brug te ver voor rector Dillemans. Dat zegt niet zoveel over de *Veto* van toen, maar over de K.U.Leuven in die jaren, en hoe belangrijk die K nog was. Nu staat die openlijk ter discussie. Een paar dagen nadat de *Veto's* weggehaald waren, eiste een bisschop van Dillemans dat hij "de viezerik die dat stukje geschreven had", van de unief zou gooien - wat niet gebeurd is. Die bisschop was Roger Vangheluwe.»

«Dillemans was ook niet te spreken over de *Veto Decreto*, een speciaal nummer dat we hadden gemaakt over het ontwerp van het nieuwe onderwijsdecreet van wijlen minister Coens. Dat was gebaseerd op het zogenaamde "plan Dillemans". Het voorstel voor de financiering van de universiteiten was volgens ons nogal in het voordeel van de K.U.Leuven. We waren die speciale editie gaan uitdelen aan het parlement voor het debat begon, zodat je op televisie zag dat iedereen aan het lezen was hoe het nu

eigenlijk in elkaar zat. Daar waren ze in Leuven niet zo blij mee (*lacht*).»

Veto: *Kroop er meer tijd in het maken van een Veto?*

Wauters: «Wij waren nog ambachtsslieden mevrouw! Schrijven deden we op een rudimentair tekstverwerkingssysteem. Lay-outen was nog niet elektronisch: we moesten stukken uitgeprinte tekst letterlijk knippen en plakken boven lichtbakken. Bij onervaren lay-outers was dat soms echt een collage.»

«Daar kroop veel tijd in, maar we waren zondagnacht toch nog volop aan het schrijven, dus dan lay-outten we tegelijkertijd. Dat duurde tot 4 à 5 uur 's ochtends. Daarna gingen we vanuit de redactie rechtstreeks de trein op naar de drukker in Anderlecht, want we konden in die tijd natuurlijk nog niets elektronisch doorsturen.»

Veto: *Heeft u veel te danken aan Veto?*

in de professionele journalistiek. Vanaf de dag dat ik op *Veto* binnenwandelde, voelde ik mij volbloed journalist. Dat hadden we allemaal. We werden er nog niet betaald, maar gingen ervan uit dat één of andere gek dat ooit wel zou doen (*lacht*).»

LECH WALESZA

Veto: *Welk moment zal u zeker nooit vergeten?*

Wauters: «In '90 zijn we met een deel van de redactie naar Polen gereden omdat de K.U.Leuven een eredoctoraat gaf aan de toenmalige Poolse eerste minister Tadeusz Mazowiecki. We hebben in Gdansk toevallig een interview met Lech Walesa vastgekregen waarin hij ons vertelde dat hij zich kandidaat stelde voor het presidentschap.»

«Dat was een wereldprimeur. We belden enthousiast naar huis, maar de eindredacteur - mogelijk ietwat jaloers omdat

“Een of andere gek zou mij wel betalen”

Nick De Gregorio

“Umberto Eco op onze kotfuif”

informereren met zo relevant mogelijke informatie. Wij willen absoluut niet exclusief zijn, wij willen niemand uitsluiten. Dat is natuurlijk een moeilijker oefening dan een heel welomschreven doelgroep hebben. Die kan je veel beter leren kennen en je kan een scherper profiel aflijnen.»

Veto: *Hoe bereik je een breed publiek?*

Wauters: «Door een zo goed mogelijke mix te brengen van verhalen die relevant zijn in het leven van een zo groot mogelijke groep kijkers. Maar daar bestaat natuurlijk geen vaste formule voor. Je kan niet werken met percentages, pakweg 28 procent buitenlands nieuws of zo. De enige echte richtlijn is dat de kijker niet het gevoel mag krijgen dat hij iets mist. Er is elke dag nieuws dat zich opdringt. Daar kan je niet buiten.»

VTM

Veto: *U maakte in 2003 de overstap van vrt naar vtm. Wat zijn de grootste verschillen?*

Wauters: «Ik was graag bij vrt, maar nu werk ik al acht jaar met veel plezier bij vtm. Het grootste verschil is dat het bedrijf veel kleiner is. Bij vtm werken alles samen een goeie 400 mensen. Bij vrt is de redactie al-

“Er is een drang een mythisch verleden te creëren”

leen al 400 man. Ik vergelijk vrt wel eens met een grote tanker, terwijl wij de speedboot zijn. Daar hou ik nogal van. Kleiner is sneller en soepeler.»

“vrt is een tanker, vtm een speedboot”

Wauters: «Alles! Schrijven bij *Veto* was een engagement. Zoals journalisten heel vaak vanuit één of ander engagement in het vak rollen. *Veto* was niet zomaar een blad,

hij thuis was moeten blijven - weigerde de voorpagina nog aan te passen. Twee dagen na publicatie van die *Veto* pakte the *New York Times* uit met de kop: "Lech Walesa runs for Presidency!" Wereldnieuws! Dat had onze primeur moeten zijn!»

«Ik zal ook nooit vergeten hoe we na een interview met Umberto Eco, toen op het hoogtepunt van zijn populariteit, terloops vroegen of hij geen zin had om die avond naar onze kotfuif te komen. Eco, allicht de voortdurende opeenvolging van recepties en interviews beu, stemde in. Zo kwam het dat Umberto Eco opeens op onze kotfuif stond. In zijn kielzog had hij nog zes professoren mee, dat was wel iets minder plezierig. (*lacht*)»

“Sensatie stoot af”

het stond ergens voor. En schrijven was een actiemiddel. Maar tegelijk was het echt een goed gemaakt blad. Het was dus voor mij, en voor vele anderen de eerste bewuste stap

WILLIAM VAN LAEKEN

“Nieuwsgierigheid geeft ons de illusie dat we jong blijven”

Tempus fugit. Als kind kenden wij William Van Laeken als die man met zijn lage stem naar wie onze ouders op zondagavond trouw keken en waarbij wij in slaap dommelden in de zetel. Een kleine twee maanden geleden nam diezelfde man afscheid van “Panorama.” Afgelopen woensdag was hij, samen met Phara De Aguirre, te gast op het literaire programma “Uitgelezen”.

MARIJKE VAN GEEL

Veto: Heeft u een passie voor literatuur?

William Van Laeken: «Ik lees heel veel. Ik heb altijd lectuur bij mij, vooral kranten, weekbladen of boekenbijlages van kranten. Als ik zou terugkijken op wat ik de voorbije tien jaar gelezen heb, zou ik op meer non-fictie dan romans stoten. Ik lees helaas, ik durf het bijna niet zeggen, zelden poëzie. Ik

bepaalde middelpuntvliedende krachten. In Spanje, bijvoorbeeld, heb je die problematiek met nationalisme ook met de Basken en Catalanen. Wie zegt dat over 50 jaar het land nog is zoals het nu is, wie zegt dat België over 10 jaar nog bestaat?»

«Dan zijn er natuurlijk nog de vele boeken die ik gelezen heb als reportagemaker. Ik

een goede raad: doe niet te gauw boeken weg (lacht).»

GÊNANT

Veto: Toen u eind september stopte bij “Panorama” bracht dat een mediacircus op gang. Plots werd u zelf het onderwerp van allerlei artikels. Hoe was dat?

Van Laeken: «Dat heeft mij zeer verbaasd. In al die interviews werd zelden iets gevraagd over mijn eigen reportagewerk van vroeger, laat staan over de andere mensen die elke dag aan die eigen producties werken. Ik vond al die aandacht dubbel. Aan de ene kant streelt het je ijdelheid, aan de andere kant is het toch een beetje gênant. De laatste jaren was ik alleen maar een inleider van het programma. Goed, ik maakte nog de redactievergaderingen mee, ik deed nog wat werk achter de schermen, maar ik maakte geen reportages meer. En daar

«Ik denk dat het internet in de toekomst een ongelofelijke bron van informatie zal blijven. De chaos zal er natuurlijk nog zijn, maar ik denk dat de gebruikers meer knowhow zullen ontwikkelen om daarmee om te gaan. Uiteindelijk ben ik daar optimistisch over. Een paar jaar geleden werd er veel heil verwacht van de burgerjournalistiek: mensen gaan met cameraatjes op stap en zetten dat op internet. Er ging een burgerjournalistiek komen naast de traditionele journalistiek. Dat is ondertussen uitgezuiverd. Het bestaat, maar toch blijkt dat de journalistieke kennis van mensen die getraind zijn om met informatie om te gaan een belangrijke rol speelt.»

«Er wordt al een paar jaar geroepen dat kranten gaan verdwijnen, maar ik kan mij dat moeilijk voorstellen. Je zult ze misschien op je iPad lezen, maar je zult ze wel blijven lezen. De kwaliteitskranten hebben het natuurlijk moeilijk, de advertenties komen niet binnen zoals zou moeten. De kwaliteitskranten zoeken nieuwe vormen. Ze zijn online aanwezig, er worden nieuwe businessmodellen uitgetest, ze worden opgeleukt. Dat vind ik niet dramatisch, ik lees nog altijd zeer goede informatie in bijvoorbeeld *NRC Handelsblad*.»

SENSATIE

Veto: Naast “Panorama” is er ook “Koppen” en “Terzake”. Hoe verschillen die van elkaar?

Van Laeken: «Ze worden op elkaar afgestemd en zitten onder dezelfde hoofdredacteur. Panorama is geëvolueerd van kortere reportages naar één lange reportage van 45 minuten. Het programma is een kat met negen levens, alleen de naam is gebleven. Dat maakt het vrij uniek in Vlaanderen. Commerciële omroepen doen dat soort dingen niet, die hebben kortere reportages, ook wel sensationeler van inslag. Ik hoop dat Panorama lange reportages kan blijven uitzenden omdat er een behoefte is om in de diepte te gaan. Dat staat ook in de beheersovereenkomst. Er staat zelfs dat het meer zou moeten gebeuren op de publieke omroep, niet uitsluitend bij Panorama. Ik heb gehoord van het management van Canvas dat ze het aantal eigen producties willen opdrijven. Nu zijn dat er tien. Ik ben zeker niet pessimistisch wat dat betreft.»

«Bij onze eigen producties zitten nog steeds zo'n steengoede dingen dat je altijd vreselijk ontgoocheld bent als er maar 250.000 mensen kijken terwijl, toen we nog op zondag zaten, er op hetzelfde moment 1,6 miljoen naar *De Pappenheimers* kijken, overigens een hele leuke quiz. Maar zo is het nu eenmaal. Dat was juist het probleem: het Canvaspubliek voelt zich ook aange trokken tot zo'n programma. Nu staan we op donderdag. De eer-

ste eigen reportage op donderdag over Hasselt schoot meteen naar 400.000, die had ik nog graag gepresenteerd (lacht).»

Veto: Zijn er onderwerpen die Panorama niet zou behandelen wegens te sensationeel?

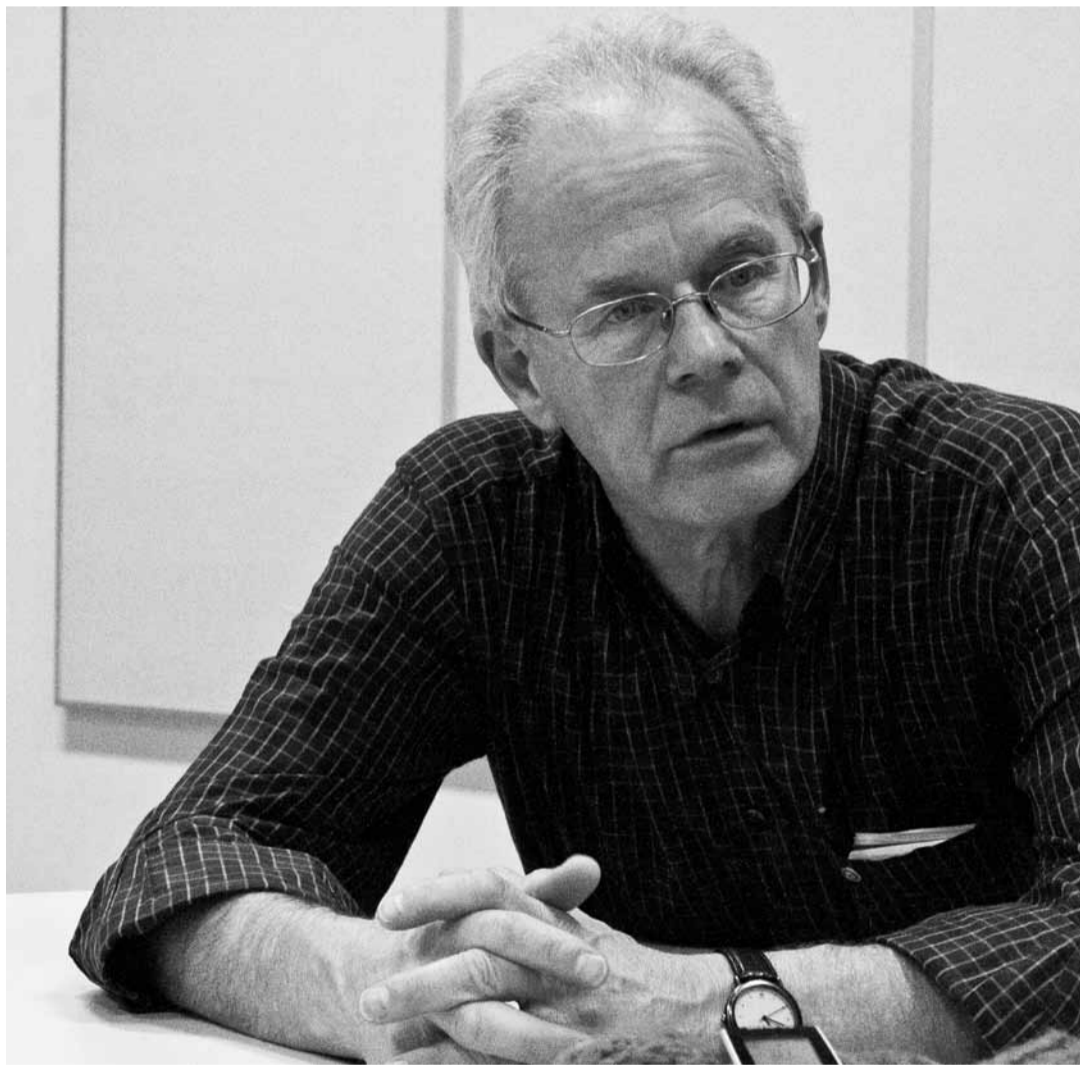
Van Laeken: «Het is niet zozeer het onderwerp dat te sensationeel zou zijn, maar de manier waarop je het behandelt. Is pedoseksualiteit bij priesters sensationeel? In zekere zin wel, maar daar hebben wij een reportage over gemaakt. Wij zullen dat niet doen op de wijze van *Het Laatste Nieuws*, met alle respect voor de collega's. Je moet natuurlijk geen saaie onderwerpen kiezen omdat je een serieus programma bent, er moet naar gekeken worden. Dat is een moeilijk evenwicht. Het is niet de bedoeling dat je een nicheprogramma wordt op een nichezender.»

Veto: Hoe werkt de dynamiek op een redactie?

Van Laeken: «De ideeën voor een reportage ontstaan op de redactievergadering. Dan gaan gedurende enkele weken een researcher en een journalist aan de slag. Daarna wordt de beslissing genomen of we doorgaan of ermee stoppen. Het valt voor dat we aan de research van een onderwerp beginnen, zelfs al met de camera op pad gaan, waarna het toch wordt afgeblazen. Dat is wat onderzoeksjournalistiek zo duur maakt maar ze is wel noodzakelijk.»

«Het enige wat ik ga missen is het leven op de redactie, al ga ik daar geen trauma aan overhouden. Het is niet mijn eigen ouder wordende kop op het scherm die ik ga missen, maar de gesprekken op de redactie, de redactievergadering waar ik dikwijls interessante dingen kon opsteken, en zelfs de koffieklets. Een redactie is een hele leuke werkplek, dat is de reden dat ik er zo lang ben gebleven. Het is niet meer van deze tijd om 40 jaar lang bij hetzelfde bedrijf te werken. Ik heb nooit het gevoel gehad dat ik ergens liever zou werken dan daar. Er zijn ook niet zoveel dingen die ik kan.»

«Het stopt overigens niet, ik ben nog altijd een even fervente krantenlezer en reportagekijker, zelfs driftiger dan vroeger omdat ik iets meer tijd heb. Ik vind het leuk om weer wat meer te schrijven. Dat kan online zijn of in de krant, alleen in boeken schrijven heb ik geen zin. Ik ben niet geschikt voor dingen van lange adem. Ik heb dat ook met mijn lectuur: ik wil altijd het boek zo snel mogelijk uit, want dan kan je in een nieuw beginnen. Het is een soort ongeduld om altijd van iets nieuws kennis te nemen. Nieuwsgierigheid is nog steeds de beste drijfveer van een journalist. Nieuwsgierig zijn naar hoe andere mensen denken, hoe dingen in elkaar zitten, wat er achter de schermen gebeurt, als je dat niet hebt dan moet je er niet aan beginnen. Nieuwsgierigheid geeft ons de illusie dat we jong blijven (lacht).»

Michiel Feys

“Er is een behoefte om in de diepte te gaan”

vind dat echte literatuurleefhebbers geregeld ook een gedicht moeten lezen.»

«Ik heb een paar dada's, zoals Spanje en de Spaanse geschiedenis. Het heeft waarschijnlijk te maken met mijn liefde voor vreemde talen. Italië komt daar nu ook bij. Ik voel mij aangetrokken tot het lezen van boeken over de Italiaanse eenmaking, dit jaar precies 150 jaar geleden. Misschien heeft dat met onze Belgische achtergrond te maken, de spanning tussen de Vlamingen en Walen. Het maakt je alert voor

herinner mij dat ik eens twee van die volle bananendozen met boeken over Vietnam naar een tweedehandsboekhandel van Oxfam heb gedragen. Mijn boeken staan op twee plaatsen in mijn huis: in mijn werkkamer staan tegen alle muren boeken, maar omdat daar te weinig plaats is, staan er ook een duizendtal in kastjes op zolder. Ik kan moeilijk boeken wegdoen. Het gekke is dat als je boeken wegdoet, er een moment komt waarop je denkt dat je een bepaald boek toch nog had kunnen gebruiken. Dus

draait het toch om.»

Veto: Is er in onze maatschappij op dit moment een teveel aan informatie?

Van Laeken: «Het is natuurlijk ontzettend plezierig en positief dat er heel veel informatie is, maar ik begin het echt wel een probleem te vinden dat je door de bomen het bos niet meer ziet. Ook met een fenomeen als Wikipedia. Wat is kwalitatief echt onderbouwd en wat is gelul? Dat vergt voorzichtigheid en als je dat kunt opbrengen, is internet een geweldige bron.»

Pieter Haeck

Alain Verschoren (UA)

Mark Waer (K.U.Leuven)

Paul Van Cauwenberghe (UGent)

Rectoren

“Veel protest? Ik heb in Gent slechts een honderdtal studenten gezien.” P. Van Cauwenberghe

Twee geneeskundigen en een wiskundige. Het klinkt als het begin van een goede mop, eentje waar de betrokkenen in kwestie zelf hartelijk om zouden kunnen lachen. Mark Waer (Leuven), Paul Van Cauwenberghe (Gent) en Alain Verschoren (Antwerpen) vormen een olijk rectorstrio. Ze hakten afgelopen week de knoop door om de tweejarige master een jaar later in te voeren.

PIETER HAECK

Veto: *Laat ons aftrappen met een actueel thema. Wat was jullie eerste reactie op de vele protesten tegen de vervroegde invoerdatum van de tweejarige master?*

Paul Van Cauwenberghe: «Laat ons dat misschien wat nuanceren. Veel protest? Ik heb er in Gent slechts een honderdtal gezien die betoogden en in Antwerpen was dat niet veel meer.»

«Alle universiteiten moeten in dit dossier wel aan hetzelfde zeel trekken. Akkoord dat het een jaar opgeschoven wordt. Maar ik zou het er echt over vinden als de nieuwe generatie studenten nu opnieuw de tweejarige master in vraag zou stellen, terwijl de anderen wel akkoord waren.»

Verschoren: «Ik had zelf ooit bedenkingen, maar je kan niet blijven palaveren, als je je in Europa wil profileren op een ernstige manier. Je moet een keuze maken. Ik heb mee de keuzes gesteund van de collega's: voila, we gaan voor een tweejarige master.»

«Een punt dat je daar los van moet koppelen, is de ingangsdatum. Aangezien Europa als norm vijf jaar hanteert, weet je als student dat de tweejarige master op je afkomt, dat is niet tegen te houden. Hoewel de student dus weet wat er op hem afkomt, wil ik er toch voor pleiten dat de tweejarige master eerst wettelijk geregeld en verankerd wordt.»

«We gaan dus duidelijk voor studietoelating, daar willen we niet op terugkomen, maar we willen pas starten met de invoering op het moment dat het wettelijk in orde is.»

Waer: «Je zit uiteindelijk ook met de formele kwestie van de rechtszekerheid. Het programma moet legaal erkend worden, en daar bovenop leeft in de administratie ook het idee dat het allemaal samen moet beginnen. Daarom moet het nu honderd procent duidelijk zijn dat iedereen zijn dossiers dit academiejaar binnenbrengt en dat we de minister onder druk zetten dat de legale dingen worden afgewerkt. Op die manier kunnen we in september tegen de nieuwe

starters zeggen: jullie gaan een vijfjarig programma tegemoet.»

“Brede bachelor
geen humaniora
met een plusje”

A. Verschoren

VERLOOP

Veto: *De studenten namen voor de protesten hun toevlucht tot traditionele straatacties. Is medebestuur een lege doos?*

Verschoren: «Nee. De studenten hebben een zetel in de Vliir (Vlaamse Interuniversitaire raad, orgaan met vertegenwoordigers van alle Vlaamse universiteiten, red.), waar ze hun stem kunnen laten gelden. Het hangt dan een beetje van de zetelende persoon af of die hard roept of niet, maar het is niet zo dat de persoon die het hardste roept ook gelijk heeft. Als er problemen zijn met studenten, wordt daar rekening mee gehouden.»

«Specifiek in het geval van de tweejarige master, zat het zo dat er op de laatste Vliir-vergadering een studentenvertegenwoordiger aanwezig was. Ik verwijt niets aan VVS (Vlaamse Vereniging van Studenten, red.) of aan de persoon in kwestie, maar het was toen al bekend wat we gingen doen en ook welke invoerdatum overeengekomen was. Pas anderhalve maand later is er reactie gekomen.»

Van Cauwenberghe: «Het probleem is ook dat de discussies begonnen zijn met een vorige generatie studenten, die daar constructief aan hebben meegewerkt en uiteindelijk akkoord waren. Nu zij afgestudeerd zijn, wordt de nieuwe generatie

studentenvertegenwoordigers geconfronteerd met iets wat hun voorgangers hebben goedgekeurd, maar waar zij dan vragen over hebben.»

Veto: *Is het grote verloop van studentenvertegenwoordigers een probleem?*

Van Cauwenberghe: «We weten op voorhand dat er een verloop kan en zal zijn. Soms is het wel problematisch aangezien je je vaak om de twee jaar herhaalt.»

Waer: «Eerlijk gezegd, dat is echt een probleem. Ik heb al vaak tegen LOKO (de Leuvense Studentenraad, red.) gezegd dat ze naar een systeem zouden moeten gaan met een voor- en ondervoorzitter waarbij de ondervoorzitter in het voorlaatste jaar zit.»

«Het grote verloop is in hun eigen nadeel, er zijn telkens nieuwe studentenvertegenwoordigers die geconfronteerd worden met een goed geroedeerd GeBu (Gemeenschappelijk Bureau, belangrijkste beslissingsorgaan van de K.U.Leuven, red.). En je hebt minstens een aantal maanden nodig om de trucs te kennen.»

“Ik heb nog
geen politieke
bemoeyenis
gevoeld”

M. Waer

PLUSJE

Veto: *De tweejarige master is volgens jullie sterk verbonden met de hervorming van de bachelors. Onder studenten wordt zo'n brede bachelor aanzien als een verandering van het middelbaar.*

Verschoren: «Klopt niet. De brede bachelor zal geen humaniora met een plusje zijn.»

Waer: «Een verlenging van de humaniora, dat is inderdaad een al te simplistische redenering. Dat is totaal niet zo. We spreken hier niet over een algemene verbreding. Het verbreden van de bachelors moet gebeuren in drie grote blokken, namelijk natuur-, cultuur- en gedragswetenschappen.»

«De studenten zijn daar onrustig over, omdat ze alweer een nieuwe onderwijshervorming vrezen. We willen er ech-

ter al een beetje mee bezig zijn, en dan vooral met de analyse van het huidige systeem, het verdiepende systeem dat op één specifieke opleiding is gericht. Dat systeem mag trouwens niet verdwijnen. Dat is nodig, aangezien er een grote populatie studenten op hun achttiende al weten wat ze willen doen.»

Van Cauwenberghe: «De gerichte bachelors zouden inderdaad niet mogen verdwijnen. In onze universiteiten zou er geen draagvlak zijn om die te laten verdwijnen. De brede trajecten zouden er wel naast kunnen komen.»

Verschoren: «Die grote meerderheid die weet wat hij wil, die arts, bioloog of waha-tever wil worden, die moet nog altijd de kans krijgen om dat te doen.»

Waer: «Er bestaan nu al een aantal verbredende groepen, dus moeten we vragen aan de faculteiten die in zo'n groep zitten: is het mogelijk om van je verdiepende traject ook een verbredende versie te maken. Binnen deze verbredende versie zou het mogelijk moeten zijn dat je in de loop van je bachelortraject over gaat naar de verdiepende zuil.»

Verschoren: «Ik vergelijk het graag met het Amerikaanse systeem waar de *undergraduates* vier jaar zijn, waarvan de eerste twee jaar heel breed. Ze krijgen daar zeer algemene vakken, de *liberal sciences* genoemd. We moeten dat echter niet helemaal doorvoeren. Onze studenten zijn, in tegenstelling tot de VS waar het onderwijs veel minder vormend is, goed gevormd om bij de start van de universiteit te kunnen kiezen.»

Veto: *Hoe is jullie relatie met de politieke wereld? Zij zijn degenen die beslissen over grote dossiers zoals inschrijvingsgelden.*

Verschoren: «De relatie met de politiek is goed, met een minister die luistert. Het dossier over de inschrijvingsgelden wordt tot nu toe in onderling overleg besproken, zonder dat de politiek zich bemoeit.»

Van Cauwenberghe: «Mochten ze het verhogen, dan zouden ze zich mengen.»

Waer: «Ik heb nog nooit ergens politieke bemoeienis gevoeld, noch in de Vliir, noch in het FWO (Fonds Wetenschappelijk Onderzoek, een agentschap dat fundamenteel onderzoek ondersteunt, red.).»

Veto: *Zouden jullie dulden dat er morgen een plan is voor de verhoging van de inschrijvingsgelden?*

Waer: «Dat zou heel moeilijk zijn, als wij moeten aankondigen dat we iets om politieke redenen moeten doorvoeren.»

BART CANNAERTS

“Kak is grappig”

Bloedserieus was dit jaar weer een succes: 4057 studenten gaven een deeltje van henzelf weg. Bloedserieus wilde de studenten hiervoor bedanken en nodigde Bart Cannaerts in Leuven uit voor een avond stand-upcomedy. Opgesloten in een klein hok van anderhalve op twee meter mochten we ontdekken hoe hij zijn steentje bijdraagt tot een betere wereld.

JELLE MAMPAEY & JORIS HIMPENS

Veto: België wordt overspoeld door stand-upcomedians. Merk je daar iets van?

Bart Cannaerts: «Ik hoor bij de nieuwe generatie. Een jaar of vijf geleden is het beginnen *boomen*, en ik ben toen begonnen, net in die *boom*. Zo heel lang ben ik nog niet bezig. Ik heb nog maar net mijn eerste avondvoorstelling gehad en nu mijn tweede. Voor mij is het in een matig stijgende lijn. Ik merk niets van jonge gasten die mijn werk afpakken, maar dat moet je eigenlijk aan de ouderen vragen.»

“2000 fans al? All right!”

Veto: Philippe Geubels heeft ongeveer 280.000 fans op Facebook, en jij hebt er bijna 2300. Is hij dan grappiger?

Cannaerts: «2000 al? All right! (euforisch) Er zijn meer mensen die Philippe grappig vinden, dan mensen die mij grappig vinden. Ik vind Philippe echt heel goed, hij is een goede vriend van mij. Toch vind ik Wim Helsen op een podium grappiger, maar die gaat minder fans hebben dan Philippe, want Philippe is heel breed. Iedereen vindt hem goed, alle lagen van de bevolking. Dat is zijn kracht: hij spreekt iedereen aan.»

Veto: Ik heb gehoord dat vooral de huisvrouwen je interessant vinden.

Cannaerts: «Op dat vlak ben ik een soort Wouter Deprez: hij slaat aan bij vrouwen en die trekken hun man mee naar het theater. Ik weet het eigenlijk niet, ik probeer niet te veel bezig te zijn met wie mijn doelpubliek is. Ik moet voor iedereen kunnen spelen. Al pas ik mijn show wel een beetje aan aan mijn doelgroep.»

Veto: Als je optreedt, heb je dan geen schrik om af te gaan?

Cannaerts: «Elke keer opnieuw en zeker nu, want ik ben aan het try-outen. Eind januari moet er iets nieuws af zijn. Dat is de rotste fase in het proces. Ik bedenk overdag aan mijn bureau *moppekes*, en dan probeer ik die 's avonds uit. Fifty-fifty procent kans dat ze lachen. Als ze stil zijn is dat elke keer weer heel pijnlijk. En dan denk je: Maar ik heb ook grappen van vroeger die wél grappig zijn, maar die mag ik niet meer doen, want die komen niet in de nieuwe show. Het is altijd spannend, als iets *keigoe* werkt heb je iets van “alright, ik ben de beste comedian ter wereld.”»

BASTARD

Veto: Je maakt ook moppen voor M!LF, Benidorm Bastards en Wat Als. Daarbij voeren andere mensen je moppen uit. Denk je dan soms niet dat je dat zelf beter had kunnen doen?

Cannaerts: «Wim Helsen zei me ooit dat hij dat niet zou kunnen. Ik heb daar absoluut

geen probleem mee. In het geval van M!LF vond ik dat niemand het beter zou doen dan Philippe Geubels en Jan Van Looveren. Dat zijn de juiste koppen. Philippe heeft in de Colruyt gewerkt en Jan is een bakker geweest. Dat profiel klopt. Het zijn simpele boeren, die wat vrouwonvriendelijk doen. Het plaatje klopt gewoon, die zien er niet uit. Niet dat ik er wel uitzie (lacht). Die kunnen dat gewoon beter.»

(Ondertussen komt de fotograaf ook binnen.)

Cannaerts: «(sarcastisch) Kom erbij, er is hier plaats genoeg.»

Veto: Wat vind je zelf de beste sketch uit Benidorm Bastards?

Cannaerts: «Marcel zit op de bank en praat in een dictafoontje met een soort van dossier en speelt een dokter. “Patiënt Vercammen, hartfalen, slechte lever. Dus boodschap aan de patiënt: eigen kak opeten.” Tijdens de brainstorm hebben we daar een halve dag tranen mee gelachen. Het is heel plat, maar kak is altijd grappig. Over kak gesproken, in het weekend werd ik op café aangesproken door een meisje dat ik niet kende. Ze zei enkel: “Ik vind u heel grappig, vooral als je over kak praat.” Geen idee waar dat vandaan komt. Dat is meestal de commentaar die wij krijgen als comedians, dat het altijd kak- en seksgrappen zijn.»

(Meisje van Bloedserieus komt de fles water van Bart stelen.)

Meisje: «Die van Preparee willen ook water.»

“Philippe heeft in de Colruyt gewerkt, dat profiel klopt”

Cannaerts: «Ik heb daar wel al van gedronken met mijn mond.»

Meisje: «Maar jij zijt een gezonde mens.»

Cannaerts: «Als jij het zegt!»

Veto: Hoe onthoud je je grappen?

Cannaerts: «Dat gaat vanzelf, omdat je ze ook zelf bedenkt. In het begin heb je enkele vage zinnen die je wilt zeggen en ondertussen babbelt je maar wat. Zo ontstaat dat op het podium. Zeker nu ik aan het try-outen ben, lees ik heel wat af. Ik leg dat stuk papier op mijn piano en kijk daar schaamteloos naar. Ik leg dan ook aan de mensen uit dat ik aan het try-outen ben. Ik heb vandaag een stuk dat ik niet vanbuiten krijg geleerd en dat moet ik gewoon aflezen.»

Veto: Vorig jaar hebben we Bart Peeters geïnterviewd en we vroegen hem wie hem zou moeten vervangen als hij zou stoppen. Hij antwoordde: “Bart Cannaerts.”

Nick Di Gregorio

“Mijn lief heeft mij moeten versieren”

Cannaerts: (zeer geflatteerd) «Dat is redelijk cool. Maar hij heeft ook ooit Jelle Cleymans geantwoord op die vraag. Het streelt uiteraard al mijn ego's. Ik ben een grote fan van Bart Peeters. Wat moet ik daarop zeggen? Als dat wil zeggen dat ik iets mag...»

Veto: ...zingen?

Cannaerts: «Ik kan sowieso niet zo goed zingen, dus dat gaat niet lukken. (denkt na) Goed, ik zing wel liedjes, dus dat zou nog kunnen. Maar op televisie presenteren? Ik zeg niet dat ik dat nooit zal doen, maar daar ligt niet mijn grote ambitie.»

VLIEGTUIG

Veto: Iets totaal anders: je weigert meer dan een keer het vliegtuig te nemen.

Cannaerts: «Ik vind het spijtig dat dat zo in de media is gesukkeld. Het is niet zo dat ik de grote groene jongen ben. Dat komt door het campagnefilmje van 11.11.11. Ik moest toen een klimaatakkoordje tekenen. Ik had toen aangeduid dat ik minder het vliegtuig zou nemen, meer kraantjeswater zou drinken en een dag per week geen vlees zou eten. Dat doe ik nu en het kost me totaal geen moeite. Een keer op de week geen vlees eten is nul comfort kwijt. Hetzelfde met kraantjeswater. En die *vlieger*: aangezien ik al een keer het vliegtuig genomen had dit jaar, dacht ik dat het gemakkelijk zou worden. Maar dan kwam er ineens die prijsuitreiking (Cannaerts blijft thuis van de Emmy's in New York waar Benidorm Bastards genomineerd was, red.). Toen moest ik kiezen en ik wilde trouw zijn aan de weinig principes die ik heb. Het is toch jammer dat ik in de media kom zo van “kijk eens wat die doet.” Voor de rest ben ik net als iedereen foute dingen aan het doen. Maar goed, een wijs man zei me ooit: “beter inconsequent goed doen dan consequent fout doen.”»

Veto: Is het geen oplossing om zelf in de politiek te gaan? Zo kan je er iets aan doen.

Cannaerts: (giert het uit) «Ik weet er veel te weinig van, al volg ik het wel een beetje. Ik heb ondanks alles toch nog wel respect voor de mensen die dat willen doen. Ik zou het niet kunnen en zou het ook niet aankunnen: je krijgt zoveel commentaar. Als er nu nog maar een half zinnetje komt van iemand die mij niet leuk vindt, huil ik al drie dagen.»

Veto: Reis je graag?

Cannaerts: «Ik ben totaal geen reiziger. Als kind ging ik elk jaar twee weken naar de zee. Top! Dat vind ik nog altijd de beste vakantie, twee weken naar de Belgische kust. Gewoon in het zand wat zitten en een *boekje* lezen. Ik ga gewoon graag op vakantie, maar niet graag op reis. Het is zo warm daar en je moet andere talen spreken. Ik kan geen Engels, ik kan geen Frans. Ik zal geen carrière in het buitenland uitbouwen, ten hoogste in Holland, daar begrijpen ze mij in elk geval.»

Veto: Ben je jezelf in “Mag ik u kussen?”

Cannaerts: «Dat is zo'n artificiële situatie. Wij weten wat ze ons gaan vragen, en we mogen zelf kiezen hoe we ons voorbereiden. In mijn geval is dat allemaal goed voorbereid. Maar we weten niet wat de anderen gaan doen, dus alles wat daar ontstaat is spontaan. Er is een evenwicht tussen spontaan en voorbereid. Als ze vragen om een sonnet te dichten, kan niemand dat spontaan.»

Veto: Tot slot, ben je in het echt goed met de vrouwjes?

Cannaerts: «Nee, eigenlijk. Ik heb al drie jaar een lief. Zij heeft mij moeten versieren. Ik wou wel graag, maar die stap zetten, durfde ik niet. Ik sprak er mee af en deed nooit iets. En dan kuste zij mij wel.»

Wie is wereldkampioen snowboard slopestyle?

Groep T-student Seppe Smits

Hij is zonder twijfel de beste snowboarder van België. In januari werd hij wereldkampioen slopestyle en behaalde hij een bronzen medaille op de discipline big air. Tot voor kort studeerde hij nog industrieel ingenieur aan Groep T, maar hij stopte met studeren om zich volledig te focussen op het snowboarden.

CAROLINE VAN RHEE

Veto: Hoe ben je begonnen met snowboarden?

Seppe Smits: «Toen ik drie jaar oud was, ben ik begonnen met skiën. Wij gingen elk jaar op reis naar de bergen voor een jaarlijkse skivakantie dus mijn ouders hebben mij dat geleerd. Op mijn negende werd ik dan geïnteresseerd in snowboarden, aangezien we dat meer en meer zagen op de piste. Het leek mij en mijn broer wel eens een goed plan om dat te proberen en het beviel ons wel.»

«Daarna hebben we in de wintersportvakanties die volgden steeds snowboarden gecombineerd met skiën, maar uiteindelijk hebben we dan toch de latten aan de kant geschoven en gewoon steeds verder gefocust op snowboarden. Na een tijdje ging dat eigenlijk wel goed, dus zijn we meer gaan trainen en op die manier hebben we gemerkt dat we er allebei wel talent voor hadden. We deden voor het eerst een klein wedstrijdje, dat positief afliep. Zo is het altijd verder gegroeid en hebben we de lat steeds hoger gelegd.»

Veto: Waar trainen jullie dan?

Seppe: «Vroeger, vijf jaar geleden, ging ik drie tot vier keer naar Peer, de indoorpiste van België, en dan ben ik daar gaan trainen. Maar die jump is ondertussen iets te klein geworden om de tricks te kunnen doen op een hoog niveau. Die jumps zijn zeven à acht meter en je hebt eigenlijk een jump nodig die achttien meter lang is. Dus nu ben ik gewoon bezig met plekken op te zoeken in de wereld waar het goed kan zijn om te trainen en naar daar te reizen.»

NOOIT ALLEEN

Veto: Reis je dan alleen? Of heb je een crew waarmee je traint?

Seppe: «Vaak ben ik weg met het Belgische team. Door rond te reizen leer je heel veel volk kennen. Ik ben eigenlijk nooit alleen aan het trainen.»

Veto: Heb je favoriete spots?

Seppe: «Mayrenhofen in Oostenrijk is wel een goed gebied. Als het in Europa zomer is, is het aan de andere kant van de wereld winter. Dan reis ik met het Belgisch team naar Nieuw-Zeeland, en daar is het echt wel super. Ik ben ook al een paar keer in Japan geweest. Het funpark is daar niet echt supergoed, maar om te freeriden is het daar wel heel erg goed.»

Veto: Wat voor training doe je nog off-piste?

Seppe: «Ik heb nog dagelijks trainingen buiten het snowboarden. Als het bijvoorbeeld een rustige dag is geweest, ga ik nadien in de fitness nog op de hometrainer fietsen om een beetje te recupereren. Op dat vlak is snowboarden veel professioneler geworden. Ik moet wel geen speciaal dieet volgen, ik moet gewoon gezond eten zoals een normale mens dat

doet.»

Veto: Maak je veel kosten door te reizen voor wedstrijden en trainingen of wordt dit allemaal vergoed door de sponsors?

Seppe: «Onze reizen worden gefinancierd door de federatie en de Belgische overheid. Materiaal krijgen we van onze sponsors. Soms probeer ik dat verder te verkopen aan vrienden, maar tegen dan is dat materiaal al zo zwaar gebruikt dat het vaak niet meer lukt. Mijn winnaarsgeld gebruik ik niet om te reizen of materiaal te kopen, maar dat ben ik nu aan het sparen voor later.»

Veto: Wat vind je van het feit dat er meer media-aandacht wordt besteed aan tennis dan aan snowboarden of skiën?

Seppe: «Ik vind dat er wel wat meer media-aandacht mag zijn. Hoe meer aandacht, hoe beter dat is voor de sport en de federatie. Ik vind wel dat het al heel erg gebeterd is tegenover vroeger, maar het kan altijd beter.»

Veto: Intussen heb je al meerdere WK's meegemaakt en gewonnen, maar kan je je nog iets herinneren van je allereerste wedstrijd?

Seppe: «Mijn allereerste wedstrijd was een indoor wedstrijd in Peer. Ik was toen elf of twaalf jaar oud en dat was gewoon om eens uit te proberen in functie van de training. Ik herinner mij het resultaat wel totaal niet meer, maar ik weet nog dat het echt plezant was om zo eens een echte wedstrijd mee te doen.»

Veto: Hoe is de sfeer off-piste voor en na een wedstrijd?

Seppe: «De sfeer is eigenlijk super rustig. Als je 's avonds van de berg afkomt, spreek je met de andere snowboarders af om nog een beetje te gaan rondhangen en te chillen in de namiddag. Meestal ga je dan ook nog naar de fitness. Na de wedstrijd ga je doorgaans nog iets drinken met de andere riders. Er is totaal geen gevoel van rivaliteit tussen de andere riders.»

PEKING

Veto: Heb je al andere wereldbekende snowboarders ontmoet?

Seppe: «Vorig jaar heb ik in Peking Shaun White ontmoet. Die is wel vriendelijk, maar je merkt dat hij anders is dan de andere riders. Die zijn naam is veel groter en een groot deel van zijn leven wordt bepaald door zijn manager. Die is de hele tijd superdruk bezig.»

«Tegenwoordig rijd ik ook vaak met bekendere mensen dus die begin ik dan ook beter te kennen. Dat is echt plezant als je op een hoger niveau zit.»

Veto: Er zijn nogal wat vooroordelen over snowboarders. Dat het allemaal chille mensen zijn, dat ze niet vies van weed zijn, enzovoort. Klopt daar veel van volgens jou?

Seppe: «Vroeger was dat inderdaad het

“Ik heb mijn beide sleutelbeneden al eens gebroken”

Perisfoto

klassieke beeld. Maar nu wordt er bij elke wedstrijd dopingcontrole gedaan dus het is niet echt doenbaar om elke dag een joint te smoren. Er zijn er misschien nog bij die dat af en toe eens doen, maar ik denk niet dat zo iets uw leven kapot gaat maken. Snowboarden is echt wel een serieuze sport dan het soms lijkt, er komt veel bij kijken.»

Veto: Slopestyle is nu een Olympische discipline. Wat zijn je plannen voor de halfpipe op de winterspelen in 2014?

Seppe: «Nu slopestyle erbij is gekomen, ga ik mij daar meer op focussen. Maar ik ga wel nog fun hebben in de halfpipe hoor.»

Veto: Is topsport makkelijk combineerbaar met studeren?

Seppe: «Ik ben eigenlijk gestopt met studeren omdat het echt te moeilijk was om te combineren. Ik zit acht maanden van het jaar in het buitenland dus de examens in januari kan ik nooit meedoen, dat moet dan altijd in mei, en dan is het bijna juni en begint de tweede examenperiode al. Bovendien mis ik ook alle taken en practica die ik dan zou moeten inhalen.»

STUDIES

Veto: Ben je van plan om je studies later nog op te pakken?

Seppe: «Dat weet ik nog niet, ik heb daar nog niet over nagedacht. Nu denk ik dat zo iets zorgen voor later zijn.»

Veto: Snowboarden wordt vaak gezien als een halsbrekende sport. Kevin Pearce heeft een zwaar ongeluk gehad en krijgt nu elke dag steunbetuigingen op Facebook. Ben je niet bang dat zo iets jou ook kan overkopen?

Seppe: «Ik denk daar eigenlijk niet te veel bij na. Ik weet dat er risico's zijn maar ik probeer die onder controle te houden. Je kan geen trick doen als je over zo'n dingen te veel denkt. Ik denk dat mijn ouders meer bezorgd zijn over zo'n dingen, hoewel ze ons nooit hebben proberen tegen te houden. Ze hadden er vertrouwen in dat mijn broer en ik de risico's goed konden inschatten. Ze hebben ons laten doen.»

Veto: Heb je zelf al ernstige verwondingen gehad?

Seppe: «Tot nu toe heb ik mijn beide sleutelbeneden al gebroken en knieblesures gehad. Voor de rest ben ik nog grotendeels gespaard gebleven dus dat valt nog mee.»

Veto: Wat staat er dit en volgend jaar op het programma?

Seppe: «De eerste grote wedstrijd is het eerste weekend van december, in China. In januari zit alles goed gevuld met wedstrijden. Tot half maart doe ik bijna elke week een wedstrijd.»

Veto: Nog bemoedigende woorden voor de niet zo gevorderde die het nog vaak moet doen met vallen en opstaan?

Seppe: «Niet opgeven. Snowboarden leer je echt met vallen en opstaan en door het gewoon te doen.»

Persfoto

BERT ANCIAUX

“Ik leer al heel mijn leven”

Sp.a-senator Bert Anciaux kondigde vorige maand aan dat hij gaat doctoreren aan de Vrije Universiteit Brussel. Zijn onderwerp: plaatselijke zelforganisaties op basis van etnisch culturele diversiteit. Ja, wij hoorden het ook donderen in Keulen, Aken en Bonn tegelijk.

GEERT JANSSEN

Bert Anciaux: “Er zijn exact 1.200 zelforganisaties in Vlaanderen. Zij hebben zich verenigd in twaalf koepels: de Federatie van Marokkaanse Verenigingen, het Platform van de Afrikaanse Gemeenschappen enzovoorts. Die koepels zijn erkend en worden gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.”

Veto: *U wilt uw doctoraat afhebben in*

Veto: *Het klinkt alsof u de helft van het werk al gedaan heeft.*

Anciaux: “Nogmaals: ik vertrek niet van niks. Ik heb vroeger Rechten gestudeerd, maar ik ben nu toegelaten tot dit doctoraat in de faculteit Psychologie en Educatiewetenschappen op basis van mijn ervaringen en de artikels die ik in het verleden gepubliceerd heb.”

WEINIG THUIS

Veto: *Wat komt er na het doctoraat? Gaat u levenslang leren zoals dat heet?*

Anciaux: “Dat zien we nog wel. Ik leer al heel mijn leven. Het is niet de bedoeling dat ik een tweede doctoraat ga maken maar ik kan mijn eerste wel uitwerken in de diepte. Ik sluit niet uit dat ik ga lesgeven aan een universiteit.”

Veto: *Wat vinden uw kinderen ervan dat hun vader terug gaat studeren?*

Anciaux: “Ze vinden het goed dat hun vader zeer actief is. Ik heb altijd veel gewerkt en ben dus relatief weinig thuis geweest. Maar het zijn natuurlijk geen kleine kinderen meer.”

Veto: *Was u een fuifnummer in uw studententijd?*

en Leuven. Heeft u in uw studententijd aanvaringen gehad met hen?

Anciaux: “Absoluut. Er is eens een betoging geweest waar ik zowel door AMADA (*Alle Macht Aan De Arbeiders, de voorloper van de Partij Van De Arbeid, red.*) als NSV! in elkaar werd geklopt. Die van AMADA zijn zich daarna komen verontschuldigen.”

EIGEN GEWETEN

Veto: *U bent op dit moment senator. De regeringsonderhandelingen gaan over het afschaffen of hervormen van de senaat. Zinvol?*

Anciaux: “Op dit moment lopen veel debatten dubbel in Kamer en Senaat. De organen naast elkaar laten bestaan is niet zinvol. Een forse hervorming is nodig, maar de Senaat moet blijven bestaan als ontmoetingsplaats tussen de verschillende gemeenschappen in dit land. Ook voor de institutionele herzieningen van de grondwet moet zij blijven bestaan.”

Veto: *Door de lange duur van de regeringsvorming was er sprake van een bloei van de parlementaire democratie.*

Anciaux: “In de Senaat heb ik dat zeker gevoeld. Een aantal zaken zijn aangepakt over de grenzen tussen meerderheid en oppositie heen. Dat zou moeten blijven gebeuren. Volksvertegenwoordigers moeten hun eigen geweten volgen en

ook gegroeid is bij de bevolking. Maar we moeten stoppen met doen alsof de politiek en de bevolking twee tegenovergestelde werelden zijn. Mensen moeten zich meer betrokken voelen bij de politiek en de politici moeten meer het debat aangaan met de bevolking.”

Veto: *Is een initiatief als de G1000 daar nuttig voor?*

Anciaux: “Ik vond dat een interessante en relevante actie. Ik pleit al een tijdje voor een uitbreiding van onze representatiedemocratie. Dat moet hand in hand gaan met vormen van directe democratie en participatiedemocratie. Een soort hybride democratie, een systeem waarin de twee vormen essentieel en belangrijk zijn.”

Veto: *Door te werken met referenda bijvoorbeeld?*

Anciaux: “Daar bestaan verschillende middelen en instrumenten voor maar er zijn geen pasklare oplossingen. Het gaat over processen en dynamiek. Nu worden er structurele overlegondes georganiseerd bij kleine projecten als de aanleg van buurtspeelpleinen en verkeersingrepen. Dat kan je ook doen bij grotere projecten. De administratie moet worden aangepast om de bevolking te begeleiden in die inspraakprocessen. Het is belangrijk dat het maatschappelijk debat wordt aangewakkerd. Dat vereist

“Politici moeten meer het debat aangaan met de bevolking”

2014. Dat lijkt ons een beetje krap.

Anciaux: “Dat is een bijzonder krappe deadline, vooral omdat ik het combineer met een actief politiek mandaat. Ik ben mij daar ten zeerste van bewust. Maar de timing is niet onrealistisch: ik vertrek niet van nul, ik heb in het verleden veel gewerkt rond deze problematiek.”

“Het zwaarste zal het onderzoek zelf zijn. Ik ben volop bezig met vragenlijsten op te stellen. Ik bekijk hoe ik best een survey organiseer. Via de koepels probeer ik vertegenwoordigers te verzamelen om te bevragen. Verder ga ik ook andere partners interviewen: plaatselijke politici en vertegenwoordigers van moskeeën. Dat soort zaken zitten meer in de periferie maar ze zijn zeker niet onbelangrijk.”

Bert Anciaux: “Absoluut. Ik ben nog preses geweest aan de UFAL (*De latere Katholieke Universiteit Brussel die nu deel uitmaakt van de Hogeschool-Universiteit Brussel, red.*), ik heb mij dus goed geamuseerd. Maar ik had ook tijd, ik heb Rechten gestudeerd (*lacht*). Er zijn jaren geweest dat ik niet zo verschrikkelijk veel aanwezig was in de les. Ik had een actief studentenleven maar ik heb dat altijd gecombineerd met andere zaken. Ik hield een café open en werkte in de armoedebestrijding.”

Veto: *Dus de combinatie doctoraat-politiek is niet nieuw voor u?*

Anciaux: “Eigenlijk niet.”

Veto: *Afgelopen twee jaar is het NSV! met de nodige controverses erkend in Gent*

indien nodig onafhankelijk van hun partij of van de regering optreden. Dat moet correct gebeuren, debatten moeten ook binnen de partij gevoerd worden. Ik zie nieuwelingen vaak vol goede moed aan hun termijn beginnen maar velen houden het niet vol.”

Veto: *U bent die goede moed duidelijk nooit verloren.*

Anciaux: “Het zijn daar vandaag geen makkelijke tijden voor. Ik krijg geen antwoord geformuleerd op het cynisme en sarcasme in de politiek. Maar ik laat er mij niet door overheersen, dan stop ik nog liever met politiek.”

Veto: *Weerspiegelt dat een toename van cynisme bij de bevolking?*

Anciaux: “Ik vrees dat het inderdaad

een mentaliteitswijziging bij de politici, maar eigenlijk bij alle betrokkenen, ook ambtenaren en middelveld.”

Veto: *Een mogelijkheid daarvoor is zeker het gebruik van sociale media. Toch wordt er vaak schamper gedaan over politici die campagne voeren via Twitter. U bent al sinds 2003 een verwoed blogger.*

Anciaux: “Sociale media maken het inderdaad mogelijk direct te communiceren met de mensen. Een blog is niet bijzonder interactief maar ik heb nog niet voldoende tijd gevonden om dat via Facebook te doen. Ik heb er ook al aan gedacht om Twitter te gebruiken maar dat is me soms te oppervlakkig en sloganesk.”

EVA BREMS

Professor mensenrechten aan de UGent, Groen!-Politica, Leuenaar

Nick De Gregorio

“9/11 toonde dat het ook achteruit kan gaan”

We schrijven dinsdag 15 november. Het is Dag van de Dynastie, wat betekent dat onze collega's van de UGent een dag verlof hebben. Sympathie voor de monarchie vind je altijd op de laatste plaats waar je zoekt. In elk geval maakten we van de gelegenheid gebruik om langs te gaan bij Eva Brems. Leuenaar, professor mensenrechten aan de UGent en parlementslid voor Groen!

VINCENT BOULANGER & PIETER HAECK

Veto: Tegelijk professor en parlementslid zijn. Een zware taak?

Eva Brems: «Het is vooral een fijne combinatie, want het zijn verschillende werelden, maar ook erg complementair. Creativiteit ontstaat als je ideeën die je in de ene context ontdekte, in de andere context gaat toepassen. Dat houdt je ook fris. Vroeger combineerde ik trouwens heel verschillende dingen, zoals het

“In de VS krijgt het recht op vrije meningsuiting vaak voorrang op racisme”

professorschap met het voorzitterschap van Amnesty International. Praktisch is het soms wel wat lastig om het allemaal gecombineerd te krijgen.»

Veto: Hoe kijkt u als professor in de mensenrechten aan tegen de Arabische Lente?

Brems: «Eigenlijk is het wat te vroeg om daar een oordeel over te vellen, zowel positief als negatief. Het is natuurlijk goed dat de mensen daar in opstand komen tegen die regimes en een betere levenskwaliteit eisen. Anderzijds is er nu natuurlijk een transitieperiode en gaan we in het oog moeten houden hoe dat evolueert. Ik herinner me dat we allemaal euforisch waren bij het einde van het

Apartheidsregime in Zuid-Afrika, maar als je dan vandaag de dag naar Zuid-Afrika kijkt krijg je toch de indruk dat het niet snel genoeg gaat.»

Veto: Welke rol kan het Westen spelen in de Arabische Lente?

Brems: «We moeten daar vooral een ondersteunende rol spelen. Ondersteunen en nog meer ondersteunen. Maar het is wel belangrijk dat men om die steun vraagt. Los daarvan is een andere belangrijke verwezenlijking de toepassing van de *responsibility to protect* in Libië. Dit betekent dat de internationale gemeenschap kan ingrijpen in landen waar de mensenrechten zwaar geschonden worden en burgers door hun regime aangevallen worden. Dat geeft ook signaal dat de internationale gemeenschap niet op de zijlijn blijft staan.»

Veto: Wanneer blijft men niet op de zijlijn staan en wanneer is men ongewenst door de bevolking?

Brems: «Je acties als internationale gemeenschap moeten altijd gedragen zijn. De internationale gemeenschap moet haar plaats kennen. In het geval van Libië was er een duidelijke oproep van de bevolking en de Arabische liga: er was veel steun voor. Als het gaat om een overgangsfase is het belangrijk dat het nieuwe regime je hulp inroept. Je moet zoveel mogelijk proberen *bottom-up* te werken. Je moet de mensen ook een betrokkenheid en *ownership* geven over de lopende processen.»

ECONOMIE

Veto: Ook China speelt een belangrijke rol in Afrika. Kan haar politiek een invloed hebben op de ontwikkeling?

Brems: «Dat hangt er vooral van af of China het gaat volhouden ondemocratisch te blijven, ondanks de forse economische groei. Als dat zo is, dan ziet het er niet zo goed uit. Op internationaal vlak zijn ze niet helemaal onredelijk, maar wel moeilijk te doorgronden. China is daarmee een heel ander verhaal dan de andere opkomende economieën, met name India en Brazilië die meer openstaan voor het mensenrechtenverhaal. Als het op China aankomt, hoopt het Westen dat een groeiende middenklasse 'automatisch' zal

leiden tot een soort onstuitbare druk voor democratisering, maar veel bewijs is daar eigenlijk niet voor. Anderzijds moet je realistisch zijn en beseffen dat niet alleen China, maar ook het westen haar eigen belangen dient in Afrika.»

VERTEKEND

Veto: Wanneer het gaat over mensenrechten, is de kritiek vaak dat deze te “Westers” zijn.

Brems: «Historisch is het natuurlijk zo dat de mensenrechten tot stand kwamen in een bepaalde context en daarom enigszins gekleurd zijn. Je kan bijvoorbeeld aanvoeren dat de mensenrechten nogal individualistisch zijn, maar dat is geen reden om ze als geheel te verwerpen.»

«Soms komt kritiek ook van dictaturen die zelf zware schendingen begaan en dat is niet ernstig. De mensenrechten kunnen inhoudelijke en interpretatieve discussies aan. Ik geef het voorbeeld van racistische meningsuitingen, waarbij binnen de EU de regel geldt dat dat niet hoort, terwijl in de VS het recht op vrije meningsuiting vaak voorrang krijgt op racisme. Of kijk naar het minderhedenverdrag dat niet door België wordt geratificeerd omdat we door onze specifieke politieke situatie daar een eigen kijk op de zaak hebben.»

Veto: Gaan de mensenrechten er globaal gezien op vooruit?

Brems: «Dat hangt er natuurlijk een beetje vanaf hoe ver je teruggrijpt. Als je helemaal terug gaat tot aan de Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens 60 jaar geleden is de vooruitgang enorm. Zo waren gelijke rechten voor de vrouw in 1948 nog geen vanzelfsprekendheid. We gingen er tot de aanslagen van 9/11 ook vanuit dat het steeds een stijgende lijn ging zijn, maar de aanslagen hebben getoond dat het ook achteruit kan gaan met de mensenrechten.»

«Ineens zie je immers dat veiligheid de eerste prioriteit wordt en wetten ter bescherming van het individu of de levenssfeer in naam daarvan afgezwakt worden. Telefoontaps en foltering worden opeens toegelaten. Wat me daarbij wat tegen de borst stootte was hoe gemakkelijk democratische organen als parlementen en rechtshoven, zelfs de publieke opinie, in dat verhaal megingen. De dood van Bin Laden bijvoorbeeld, daar deed men euforisch over terwijl ik als juriste niet zeker ben of het geen moord is. Je doodt niemand als je hem kan gevangennemen.»

Veto: Wat was uw gevoel bij de dood van Khaddafi?

Brems: «De euforie in de wereld was beperkter en er kwam ook directe kritiek, maar ook daar is mijn gevoel wat dubbel. Enerzijds moet je natuurlijk iets tegen die man ondernemen, maar de manier waarop liet duidelijk te wensen over. Gerechtigheid is in zulke gevallen altijd heel belangrijk: door de dictators voor het gerecht te brengen, kan men het verleden ook verwerken en kunnen er zaken aan het licht komen. Ook voor de slachtoffers is dat belangrijk. Nu Kaddhafi dood is, hoop ik dat tenminste zijn zoon en een aantal andere getrouwen van het regime voor de rechtbank komen.»

ARMOEDE

Veto: Je partij Groen! is erg begaan met armoede. Wat vind je ervan dat Di Rupo wil besparen op ontwikkelingssamenwerking?

Brems: «Daar ben ik niet echt tevreden mee, omdat het totale budget niet al te groot is. Je kan dan wel beweren dat armoedebestrijding in eigen land prioritair is, maar het is geen of-of verhaal. We kunnen zeker beiden aan. Het belangrijkste is dat je de meest kwetsbare groepen beschermt tegen de gevolgen van de economische crisis en dat je solidair bent.»

“Telefoontaps en foltering worden plots toegelaten”

Veto: Kan men nog solidair zijn als, om een stereotype te gebruiken, de “hardwerkende Vlaming” van de “luie Waal” afwil?

Brems: «Dat is wat me het meeste stoort aan het hedendaagse nationalisme in Vlaanderen: de focus op het economisch aspect. Vroeger was nationalisme vooral een zaak van taal en tot op zekere hoogte van cultuur. Nu komt het er bijna plat op neer dat het rijke deel van het land het minder welvarende wil laten stikken. Ik wil het debat over de staatshervorming voeren in termen van bestuurs efficiëntie, maar ik heb een grote hekel aan die tendens om alles af te toetsen aan ‘Vlaanderen’ en ‘de Vlamingen’. We leven in een piepklein land; ik vind het essentieel om de blik naar buiten te richten, op Europa en de wereld»

We kennen ze allemaal als wulpse schone in acteerrollen in *Loft* of *De Rodenburgs*. Vorige week kroop ze echter met een witgepoederd gezicht en vrouwelijke pauwenstaart in de huid van Karin Thimm op het podium van 30CC/Schouwburg. Een stuk van liefde en lust lijkt Marie Vinck op het lijf geschreven.

JORIS HIMPENS & ALEYDIS NISSEN

Veto: Rainer Werner noemde zichzelf een romantische anarchist. Wat verstaat u onder romantiek?

Marie Vinck: «Romantiek is een beetje dwepen met iets en bewust naïef zijn. Je kan alles doodredeneren en zeggen dat liefde en schoonheid niet bestaan. Ik vind het dan heel romantisch om jezelf dommer voor te doen dan je eigenlijk bent en dus toch te geloven dat die dingen wel bestaan.»

Veto: Het theatergezelschap F.C. Bergman heeft u met vijf mannen opgericht, in dit stuk speelt u samen met vijf vrouwen. Maakt dat een verschil?

Vinck: «Als je met vijf mannen (waaronder Stef Aerts en Matteo Simoni, red.) speelt, is er een andere humor. Wij kennen elkaar al zo lang en de mannen zijn al lang vergeten dat ik een meisje ben. In F.C. Bergman ga ik dan ook helemaal mee in dat 'mannending'. Maar uiteindelijk komt samenwerken altijd op hetzelfde neer: het moet klikken en je moet elkaar begrijpen. Dus eigenlijk is er toch nog weinig verschil.»

Veto: F.C. Bergman wordt heel lovend onthaald in de media.

Vinck: «Dat is mijn kindje, waar ik uiteraard het allerfierst op ben.

We zijn nu onze voorbereidende gesprekken aan het doen voor onze voorstelling in mei. Het is weer superleuk om met zijn allen samen tijd door te brengen. Als we niet met een voorstelling bezig zijn, is dat zo goed als onmogelijk. Iedereen is dan druk bezig met iets anders. Ik vind het super om op dat moment samen een paar dagen te praten. Ik hoop dus dat het nog lang mag blijven bestaan. Ook zijn we nu begonnen met regisseren, want de laatste voorstelling spelen we zelf niet mee.»

“Voorlopig geen naakt meer”

CONTROLEFREAK

Veto: U staat ook bekend als dochter van Hilde Van Mieghem. Lijkt u ook op uw vader?

Vinck: «We zijn net een paar dagen op vakantie geweest en daar bleek dat we hard op elkaar lijkten. We zijn allebei gek op ontroering, kunst en boeken. We kunnen daar dan ook uren over praten. Met mijn mama kan dat ook, maar ik voel dat ik daarin op mijn vader lijk. Daarenboven zijn we ook allebei even harde controlefreaks.»

«Ik kan heel perfectionistisch zijn en niet meer genieten van dingen om me heen. Het moeilijkste wat er is voor mij, is loslaten. Ik kan heel hard piekeren over wat er gaat gebeuren in de toekomst met mij en mijn geliefden.»

Veto: Welke film- of theaterrol zou je graag

eens willen vertolken?

Vinck: «In film zou ik graag eens iemand spelen die echt heeft bestaan. Bijvoorbeeld de rol van Edith Piaf in *La vie en rose*. Wat Marion Cotillard in die film doet, vind ik echt ongelooflijk. In een bestaande persoon binnendringen, lijkt me momenteel de ultieme uitdaging. Dat zou ik graag doen, maar dat ligt nu nog heel ver van mijn bed. Dat zal zo nog wel even blijven. Een theatervoorstelling met F.C. Bergman kunnen we helemaal zelf trekken, maar voor films moet je wachten op een aanbieding.»

Veto: Staat u er soms bij stil dat u heel andere rollen zal moeten spelen als u over twintig jaar nog zou acteren?

Vinck: «Er zijn veel meer interessante mannenrollen dan vrouwenrollen. Bovendien wordt dat met de leeftijd nog erger. Eerst ben je de vrouw die verlaten wordt door haar man, dan wordt je de moeder die problemen heeft met haar kind en tot slot ben je de grootmoeder. Ik denk dat ik daar dan ook wel mijn passie in zal vinden. Ik heb daar geen schrik voor.»

Veto: Hoe hard lijkt je zelf op de rollen die je speelt, in *Loft* en *De Rodenburgs*?

Vinck: «Ik denk dat je pas iets kan spelen als je het begrijpt. En als je iets begrijpt, is dat toch een deel van je. Dus alles wat je speelt moet toch een deel van jou zijn. Gelukkig is een mens veelzijdig.»

LEKKERSTE WIJF

Veto: Is het een bewuste keuze geweest om uitdagendere rollen te gaan spelen sinds je eerste grote film *De kus*?

Vinck: «Wat er komt, moet je pakken. Ik verbind me natuurlijk ook niet aan

alle dingen. Het was heel toevallig dat Erik Van Looy en Bart De Pauw dat in mij zagen. Toen ben ik me pas bewust geworden dat zo'n rol ook iets is dat ik kan. Bij elke rol vergaar je een archief van dingen die je gedaan hebt. Dat is gewoon het leukste: zoveel mogelijk leuke dingen mogen doen.»

Veto: Twee weken geleden kreeg u van Studio Brusselle de titel 'lekkerste wijf'. Leuk of vervelend?

Vinck: «Flatterend. Sinds ik twee jaar geleden op de cover van *Humo* stond, is er een hype ontstaan die ik helemaal niet had zien aankomen. Dan werd daar heel de tijd naar gevraagd in interviews die eigenlijk over mijn toenmalige films *Adem* en *Smoorverliefd* moesten gaan. Na een tijdje ging het enkel maar daarover.»

«Ik vond dat kinderachtig van het publiek. Ik was teleurgesteld en geschrokken dat naakt nog zo'n taboe is. We hebben allemaal een lijf. Wat maakt dat nu uit of iemand uit de kleren gaat. Dat is heel vermoeiend om daar altijd op te worden vastgepind. Gelukkig is de aandacht nu weer naar de goede richting verschoven. Ik heb nu ook echt geen zin meer in dat soort reacties. Voorlopig doe ik dan ook geen naakt meer.»

Veto: Had u niet stiekem op de titel 'meest dramatische wijf' voor beste actrice gehoopt?

Vinck: «Dat was natuurlijk leuk geweest. Maar dan had ik me ook afgevraagd op basis waarvan ik die titel zou gekregen hebben. Ik heb al meer dan twee jaar niet meer in een film gespeeld. Een televisieserie als *De Rodenburgs* is dan ook weer geen echte referentie voor mij.

“Gek op ontroering, kunst en boeken”

Marie Vinck

Ik heb die serie graag gespeeld en ik heb me daar geamuseerd. De kijkcijfers waren goed. Maar het was niet wat ik ervan had verwacht. Scenarieel en inhoudelijk was ik teleurgesteld in *De Rodenburgs*.»

Veto: Zou u graag de Amerikaanse versie van *Loft* zien? Met welke ogen wilt u kijken naar de actrice die uw rol zal overnemen?

Vinck: «Ik ben bang dat die film hier niet zal uitkomen, maar ik zou hem wel graag zien. Het meisje dat mijn rol daar speelt was bang om daar dood te moeten liggen. Erik Van Looy had me gevraagd langs te komen op de Belgische set om wat tips te geven. Helaas is dat door een drukke agenda niet gelukt. Ik herinner me nog zelf ook heel claustrofobisch te worden van dat stilliggen en mijn adem in te houden.»

«Bovendien was ik ook nog eens vastgebonden. Als niemand mij losmaakte, bleef ik daar liggen. Zo afhankelijk zijn vond ik ook moeilijk. Als ik de film kan zien, ga ik wel proberen als echte toeschouwer te kijken. Als je die zinnen zelf allemaal gezegd hebt, ben je natuurlijk heel benieuwd hoe iemand anders dat doet. Maar ik ga wel niet vergelijken met mezelf.»

ENGAGEMENT

Veto: In *Adem* speel je de rol van een mucoviscidosepatiënte. Bent u sinds de film meer bewust van welke problemen mensen soms kunnen hebben?

Vinck: «Jammer genoeg zijn zo'n inzichten altijd tijdelijk. Op dat moment had ik dat wel heel erg. Ik moet heel blij zijn dat ik gezond ben als ik opsta: dat ik geen pijn heb, geen ademhalingsproblemen, gewoon gezond. Dat is zo'n evidentie voor mensen die gezond zijn, maar na een tijdje ben je toch weer aan het zagen over stomme en belachelijke dingen.»

«Helaas vergeet je dan toch weer dat het leven eigenlijk fantastisch is. Het is goed om altijd opnieuw geconfronteerd te worden met dat soort zaken. Zo kan je telkens opnieuw beseffen hoe gelukkig je eigenlijk bent.»

Veto: Een ander engagement van u: 'één miljoen bomen', een campagne van Vereniging voor Bos in Vlaanderen om Vlaanderen boomrijker te maken.

Vinck: «We gaan nu naar twee miljoen bomen. Ik probeer één keer per maand mee bomen te gaan planten. Dat is echt een superinitiatief, omdat het zo eenvoudig is. Je kunt geld storten en er worden bomen geplant. Het is heel duidelijk en controleerbaar.»

STIJN VAN DE VOORDE

Music was my first love

StuBru-presentator Stijn Van de Voorde spreekt graag over zijn eerste én laatste liefde: muziek. En hij doet dat het liefst met een theatervoorstelling "Music was my first love and it will be my last. Music of the future and music of the past". Over de muziek van toen, vandaag en de toekomst.

EVELYN DE RUYCK

Veto: Op 29 november sta je voor een uitverkochte Schouwburg met je theatervoorstelling 'Music was my first love'. Je voorstelling zou een compilatie zijn van je meest spraakmakende interviews.

Stijn Van De Voorde: «Een echte compilatie is het niet. Samen met Otto-Jan Ham heb ik voor StuBru veel dingen gezien, meegemaakt en veel mensen kunnen spreken die met muziek te maken hebben. Van bekende tot minder bekende.»

«Er zijn ons een paar dingen echt opgevallen, waar we om moeten lachen. Dat zijn niet noodzakelijk de echt grappige verhalen maar eerder de manier waarop bepaalde dingen in elkaar steken en hoe mensen in bepaalde situaties reageren. We brengen de verhalen hoe wij die interpreteren. Op onze manier. Dat hoort er ook bij.»

«Mensen denken dat we over onszelf gaan praten en dat we allemaal echte verhalen vertellen. Dat is natuurlijk niet helemaal waar. We hebben gemerkt dat als je met twee op een podium staat, je er dan echt iets anders van moet maken.»

Veto: Wat was je meest spectaculaire interview tot nu toe?

Van De Voorde: «Het meest spectaculaire interview is misschien U2 in Marokko maar dat is niet hetgeen ik persoonlijk het grootst vond. Ondanks dat het een straffe band is, ben ik zelf nooit de grootste U2-fan geweest. Dan betekent zo'n interview persoonlijk net iets minder.»

«De interviews die me echt blijven zijn vooral die interviews met bands waar ik als teenager echt fan van was. Dat zijn ook de interviews die je het meest ziet zitten. Of misschien juist niet. Toen ik vijftien, zestien jaar was, was ik grote fan van Britse bands zoals Oasis, Paul Weller, Blur. Als ik die dan mocht interviewen!»

ENTHOUSIASME

Veto: Wordt de voorstelling overal met evenveel enthousiasme onthaalt?

Van De Voorde: «Ja, het loopt goed,. Er is overal veel volk. Maar we hebben toch een verschil gemerkt. In de kleinere gemeenten bijvoorbeeld ben je niet altijd zeker. Daar zijn redelijk wat geabonneerden, meestal 70-plussers die naar alle voorstellingen komen. En dan heb je de echte StuBru-luisteraars. Bij die groep merk ik veel meer reactie.»

«De voorstelling in Arenberg in Antwerpen, waar je geen abonnementen hebt, was een heel toffe voorstelling! Voor ons helpt het echt wel dat de mensen al weten dat we voor StuBru werken en wat er zo allemaal gebeurt op een festival. Anders bestaat de kans dat ze een groot deel van de voorstelling missen. En bovendien gebruiken we ook wel wat ironie. Bij 70-plussers komt dat niet altijd

onmiddellijk over.»

Veto: Wanneer is je liefde voor muziek begonnen?

Van De Voorde: «Mijn allereerste muzikale herinnering was niet zo spectaculair. Ik mocht met mijn pa naar de Lokerse feesten voor Soulsister tot 22u.

Republica presenteerde, vroeg me zijn programma af te sluiten met een gedicht van maximum één minuut. Zo ben ik bij Studio Brussel begonnen. Via pure onzin!»

Veto: Welke muziek download je nu zoal?

Van De Voorde: «Dat varieert enorm.

Stijn Van De Voorde (r.) met partner in crime Otto-Jan Ham.

Geen echt hippe herinnering eigenlijk.»

«Het is pas echt begonnen toen ik muziek ben gaan kopen, in het jaar '91, toen de grunge opkwam. Dan had je Nevermind van Nirvana en Ten van Pearl Jam en Blood Sugar Sex Magic van Red Hot Chili Peppers. Exact twintig jaar geleden uitgekomen. Bijna allemaal in dezelfde maand. Ik ging ook muziek halen in de bibliotheek en dan ging ik dat snel op een bandje zetten. Maar het was niet mijn enige passie. (lacht) Toen deed ik ook langeafstandslopen in de atletiekclub van Sint-Niklaas.»

Veto: Hoe ben je in de muziekwereld terecht gekomen?

Van De Voorde: «Eerder toevallig. Ik was actief in het jeugdhuis Den Eglantier in Sint-Niklaas. Ik draaide daar wel eens en schreef toen ook gedichten, waarbij niemand wist waarover het ging. Heel bewust lachen met poëzie eigenlijk. Lieven Vandenhaute, die toen

Noel Gallagher van Oasis vind ik nog altijd heel goed. The Rifles, Jamaika, The Head and the Heart, the Black Keys, Ian Brown, Ben Folds, The Subways en de nieuwe plaat van Ryan Adams en van Feist smaak ik ook wel.»

«The Beach Boys en the Beatles, die blijven gewoon goed. Als ikzelf ga draaien, dan meer scoutsfuifmuziek die je ook hoort op 'the Maxx'»

LISTOMANIA

Veto: In je boek 'Listomania' lijst je enkele bekende Belgen op in het buitenland. Welke namen hoor je daar weerklinken?

Van De Voorde: «Belgische bands als Hooverphonic en Soulwax. De muziek van Arsenal komt bijvoorbeeld voor in Six Feet Under en K's Choice dan weer in Buffy the Vampire Slayer. Die bands weten dat zelf vaak niet goed. Milow doet het nu wel zeer goed in Frankrijk en in Scandinavische landen en daarnaast zijn

er nog een paar die het in het buitenland niet slecht doen zoals dEUS.»

Veto: Er is ook mooie toekomstmuziek. Music for Life staat er aan te komen. Het thema is 'Shit can happen'. Wat is de grootste 'shit' die je in je leven al hebt gezien?

Van De Voorde: «Het allereerste jaar dat we Music For Life in Leuven deden en met StuBru naar Cambodja mochten gaan. Toen ging de actie over landmijnen. Daar heb ik dingen gezien die heel erg waren. Kinderen die op velden met landmijnen speelden en geen geld hadden om op veiligere grond te gaan wonen. Mensen die gewassen moeten kweken met elke dag opnieuw de kans om op een landmijn te trappen. Dat vond ik echt heel erg. Het gaat niet over een of twee mensen maar over enorm veel mensen op enorm veel vierkante meter grond. Dat vergeet je niet snel. Die totale armoede.»

Veto: Worden jullie projecten goed opgevolgd?

Van De Voorde: «Jazeker. Omdat we het als StuBru heel belangrijk vinden dat, in naam van alle mensen die geld geven en in naam van al onze luisteraars, het geld goed besteed wordt. We maken een dossier op en dat wordt gepubliceerd op de site. Dat moet heel concreet zijn. In Cambodja weten we precies in welk gebied er hoeveel protheses werden gemaakt en in welk gebied er concreet wat is gebeurd in de ziekenhuizen. Dat is heel interessant. Dat zorgt ervoor dat je écht weet waaraan je je geld hebt gegeven.»

Veto: Ben je er van overtuigd dat muziek een belangrijke rol kan spelen in een mensenleven, als je kijkt naar een project als Music for Life?

Van De Voorde: «Ik denk dat muziek vooral een leuke rol heeft. Het is niet dat het mensenlevens kan redden. Ook al zeggen we dat wel. Het is vooral de feel die rond StuBru hangt, die mensen aanspreekt. StuBru is niet alléén muziek maar ook de mensen die presenteren en die geapprecieerd worden. Dat zorgt ervoor dat mensen sympathie hebben voor een radiozender.»

«Die sympathie willen we nuttig inzetten en iets voor mensen betekenen. Dat is vooral wat we met Music for Life willen doen. Via muziek en wat we zijn. Op zich slaat presentatoren in een glazen huis steken op niet veel. Maar uiteindelijk levert het wel iets op. Daar zijn heel wat organisaties jaloers op. Je kunt stickers en taarten bakken, maar Music For Life bereikt in één klap wel heel veel mensen.»

MUSIC FOR LIFE

Veto: Music for Life wordt omschreven als de grootste solidariteitsactie in de wintermaand. Maar na deze winter, houden jullie er mee op. Is er nog leven na Music for life?

Van De Voorde: «Er is zeker leven na Music for Life! Het is niet de bedoeling dat we nooit meer iets voor een goed doel zullen doen. Er zijn nog andere momenten in het jaar wanneer we dingen steunen die naar een goed doel gaan. We gaan dat ook altijd blijven doen. Er komt zeker een soort van vervolg.»

Het is ook wel typisch Studio Brussel om een ander concept uit te denken. Op een bepaald moment is het goed ermee te stoppen en op zoek te gaan naar iets anders, in tegenstelling tot andere radiozenders. Maar we zijn geen televisie en we weten nog niet wat we volgend jaar gaan doen. We werken op korte termijn en met relatief weinig mensen. We willen eens iets anders, het concept omgooien en kijken of het ook anders kan.»

Persifoto

EXCLUSIEF!

SINTERKLAAS KAPOENTJE

We zijn dit jaar flink geweest. We treiterden onze medemens slechts sporadisch, vervuilden het milieu in beperkte mate en ons strafblad bleef zo goed als blanco. Toch bekruipt ons rond 6 december een benauwd gevoel; wat als de Sint ons huisje dit jaar wél stilletjes voorbij rijdt? Of erger, wat als we in de zak van Zwarte Piet terecht komen?

LAURA HOLLEVOET

Veto: Bent u echt de vriend van ieder kind?

Sint: "Wat een diepzinnige vraag, daar moet ik even over nadenken (*denkt lang na*) Het hangt er vanaf wat je verstaat onder vriendschap. Ik kan je wel zeggen dat ik tijdens mijn jarenlange carrière als bisschop (*vanaf de 4e eeuw, red.*) nog geen noemenswaardige vriendschappen heb uitgebouwd."

Veto: Hoe komt dit denkt u?

Sint: "De kinderen van tegenwoordig zijn verschrikkelijk materialistisch. Ze schrijven alleen brieven rond 6 december. En als een Sinterklaasbrief niet bij hun imago past, pretenderen ze niet meer in mij te geloven. Dat komt nog steeds hard aan. Wat zeg ik, dat doet pijn, veel pijn. Het ergste is dat de brieven zelf nergens meer naar lijken, ze staan vol leugens en schrijffouten. Maar zoals ik twee weken geleden in de Splinter van Veto las, beschouwt de jeugd van tegenwoordig spelling slechts als een hulpmiddel."

Veto: U leest Veto?

Sint: "Ja, het is te zeggen, ik gebruik hem eigenlijk als voer voor mijn paard. Door de economische crisis kan ik me geen duur paardenvoer meer veroorloven, ziet u, en Veto's zijn overall gratis te krijgen."

Veto: Dat komt hard aan. Wat zeg ik, dat doet pijn, veel pijn.**Sint:** "Wel, wel, belhamel, het zouden mijn woorden kunnen zijn."

PENSIOEN

Veto: U sprak daarnet nogal denigrerend over de jeugd van tegenwoordig. Denkt u niet dat de generatiekloof ondertussen te groot is geworden? Zou u niet beter op pensioen gaan?

Sint: "Daar heb ik zelf ook aan gedacht. Ik ben toch al een tijdje de kaap van de 1600 jaar gepasseerd. Maar ik vrees dat ik in een zwart gat zou vallen, en daarmee bedoel ik niet de schoorsteen. Die jaarlijkse

beklimming houdt mijn gewrichten trouwens soepel en jong."

Veto: We krijgen een nogal bevreemdend beeld van u. U was toch de goede man. Nu lijkt het alsof u alleen maar pakjes uitdeelt uit eigenbelang, om uw gewrichten soepel te houden.

Sint: "Ach. Jij was vast één van die naïeve kinderen."**Veto:** (geween)**Sint:** "Hou nu eens op met snotten en grienen, niets erger dan huilebalken."

Veto: Bent u niet bang als pedofiel bestempeld te worden? U bent een geestelijke en geeft u uit als kindervriend. Dat is een verdachte combinatie.

Sint: "Ja, ja, ik volg de media ook. Maar zoals ik eerder al zei, ik ben geen kindervriend, die vervelende peuters kunnen voor mijn part verdrinken in hun brieven."

Veto: Vanwaar komt dit beeld dan?

Sint: "Roddels, allerlei verhalen en mythen doen de ronde over mijn zogenaamde vriendelijkheid. Zo zou ik eens drie theologiestudenten tot leven hebben gewekt. Ze waren

vermoord door een herbergier, die hen bij gebrek aan een diepvriezer pekeldde, om rotting tegen te gaan. Gelukkig kreeg ik een visioen. Ik was diep verontwaardigd over deze wandaad en heb gebeden tot God. Even later herrezen de studenten."

Veto: Dat was een nobele daad van u, maar u hoeft niet verder te gaan, wij werken voor een kwaliteitskrant. U sprak zomet over God. Was de keuze voor een religieus leven een evidentie?

Sint: "Jazeker. Het was niet helemaal mijn eigen keuze, maar voor mijn omgeving was het duidelijk dat ik een roeping had."

Veto: Hoezo?**Sint:** "Mijn moeder kon lange tijd geen kin-

"Vervelende peuters kunnen voor mijn part verdrinken"

deren krijgen. Daarom bad ze elke dag tot God om een zoon. Op 6 december 342 of 352, werden haar gebeden verhoord. Mijn tijdgenoten herkenden hierin een passage uit de Bijbel, namelijk het boek Samuel. Samuel was net als ik de zoon van een kinderloze vrouw. In het verhaal belooft de vrouw dat als ze toch een zoon krijgt, ze hem zou opdragen aan de tempel. Iets gelijkaardigs is met mij gebeurd."

Veto: Het geestelijke leven was dus niet uw eigen keuze. Bent u ooit verliefd geweest?

Sint: "Dat gaat jou niets aan, snotneus. Trouwens, als je uit bent op schandalen, in mijn tijd hing de geestelijkheid niet vast aan strenge celibaatsverplichtingen, die zijn er pas bij het concilie van Trente in 1545 gekomen."

Veto: We hebben nog twee prangende vragen voor u. Het is alom geweten dat u zich laat assisteren door zogenaamde Zwarte Pieten. Wordt het niet hoog tijd om deze achterhaalde slavenpraktijk stop te zetten?

Sint: "U schaamt zich zeker niet! De Pieten hebben een goed leven, ik verplicht ze tot niets. Ze hebben net als ik een voorliefde voor gymnastiek en daarom blijven ze doen, wat ze doen."

Veto: Vergeet u de Veto dit jaar niet?**Sint:** "Ik zal het in beraad nemen."

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 8
Maandag 21 november 2011

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Pieter "Phara De Aguirre" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:

Els "Merho" Dehaen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Lucas "Jeff Hoeyberghs" de Jong, Margot "Michel Wuyts" Hollevoet, Frank "Tom Pietermaat" Pietermaat, Marijke "Nicole Josy" Van Geel & Bas "nog eens Marie Vinck" Van den Bogaert

Schrijvers:

Vincent "Pater Leman" Boulanger, Thomas "Hugo Matthysen" Cliquet, Evelyn "Marco Staal" De Ruyck, Wouter "Michaël Cloots" Goudeseune, Caroline "Annie Struyf" Hermans, Joris "nog eens Marie Vinck" Himpens, Laura "De Kerstman" Hollevoet, Geert "San F. Yezersky" Janssen, Jelle "Wim Delvoye" Mampaey, Aleydis "Alma Mater" Nissen, Anneke "Frans Van Besien" Salden, Eline "Jean-Pierre Van Rossem" Van Eldere, Caroline "Een bekende snowboarder" Van Rhee

Fotografen:

Nick "Michiel Hendryckx" De Gregorio, Michiel "Dirk Braeckman" Feys, Pieter Haeck, Andrew "Herman Selleslags" Snowball, Stephanie "Lieve Blancquaert" Verbeken

DTP:

Thomas Cliquet, Els Dehaen, Jelle "Joris Himpens" Dehaen & Pieter Haeck

Eindredactie:

Els Dehaen, Jelle Dehaen & Jelle Mampaey

IT:

Joachim "Hugo Sigal" Beckers

Publiciteit:

Alfaset cvba - Maxim "Maurice Lippens" Van Hoeymissen
info@alfasetleuven.be

016/22.04.66

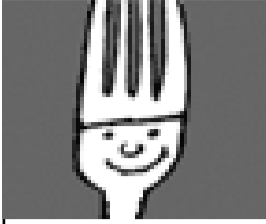
Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekening- nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, BV's die we graag hadden willen interviewen) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Menu van de week

In Alma 1-2-3

22-25 November 2011

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Chilisincarne met boontjes en gebakken aardappelen	€ 4.20
Dronken zwijntje	€ 5.10
Fishsticks met tartaarsaus	€ 2.70
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.20
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1	€ 4.70
Koninginnenhapje A2+A3	€ 3.60
Koninklijk vishapje	€ 4.20
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 3.20
Steak met groenten en saus A2	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 4.70

woensdag

Groentenmousaka met aardappelschijfjes	€ 3.60
Italiaanse kipfilet met Siciliaanse saus en gebakken bloemkool	€ 4.20
Koninginnenhapje A1+A3	€ 3.60
Pensen met appelmoes	€ 2.70
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 3.20
Steak met groenten en saus A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 4.70
Tirolerschnitzel met portosaus en sperziebonen	€ 4.7

donderdag

Aardappelquiche (Veggie 2 in Alma) A2	€ 5.10
Cannelloni	€ 4.70
Hertoginnenkrokant met erwten en wortelen A3	€ 2.70
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.20
Koninginnenhapje A2+A3	€ 3.60
Normandisch vispannetje	€ 5.10
Quornfilets met paprikamix A1+A3	€ 5.10
Spaghetti bolognaise groot	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein A1+A2	€ 2.70
Spaghetti bolognaise veggie groot A2	€ 3.20
Spaghetti bolognaise veggie klein A2	€ 2.70
Steak met groenten en saus A1+A2	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 4.70

vrijdag

Boerenworst met schorseneren in room	€ 2.70
Groentenburger met bieslooksaus en gevulde boursintomaat	€ 4.20
Koninginnenhapje A1+A3	€ 3.60
Lamssteak met tijms en wortel- en venkelblokjes	€ 5.10
Steak met groenten en saus A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 4.70

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege**

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

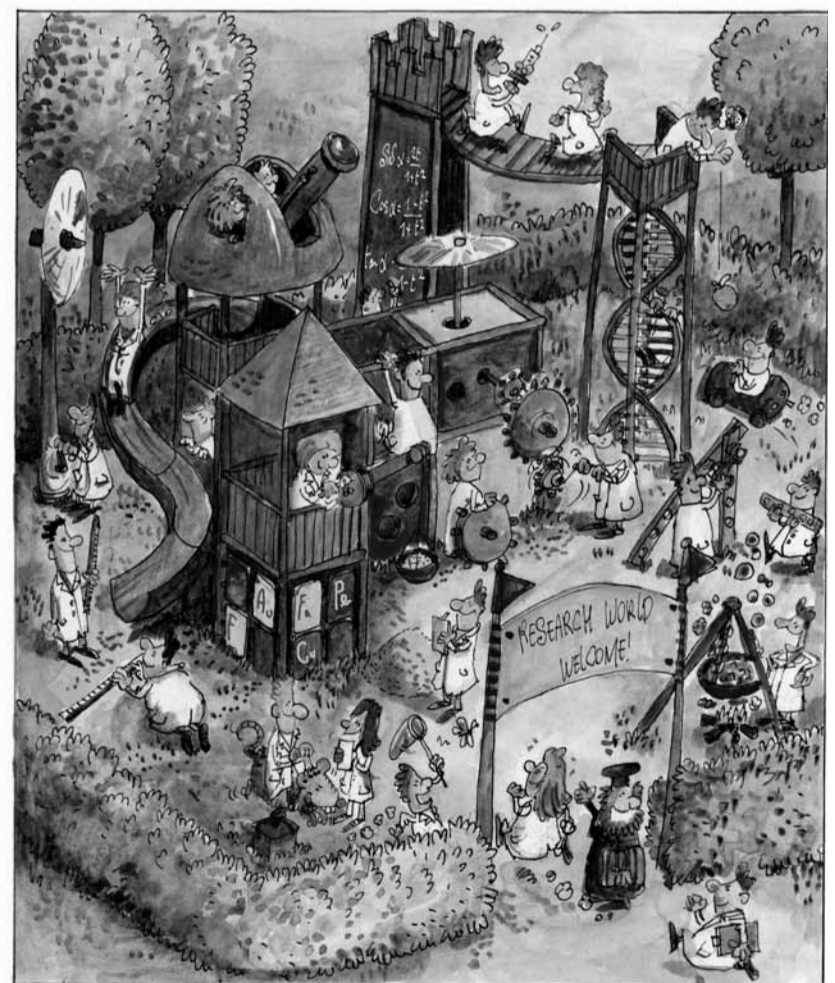
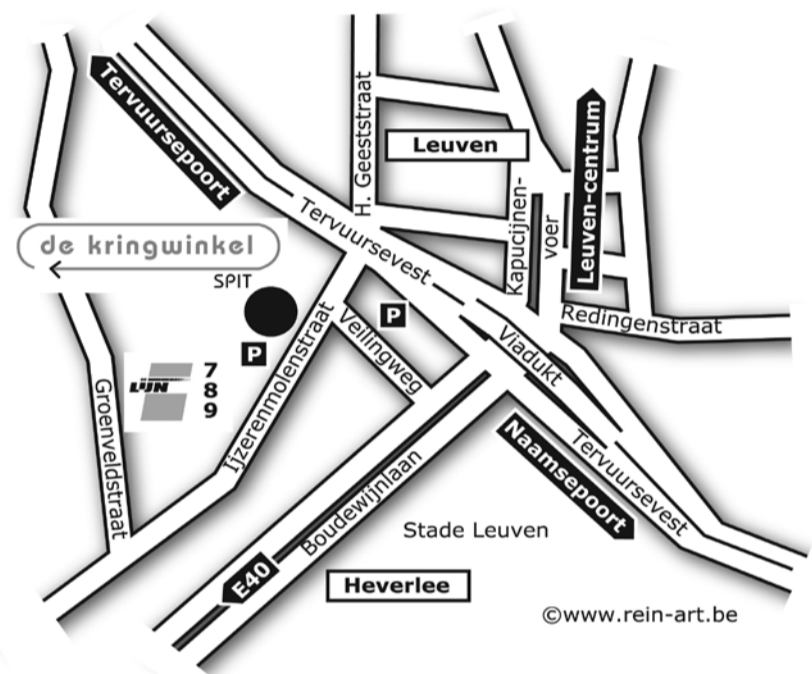
Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

PhD Information-Session
for graduating Master students

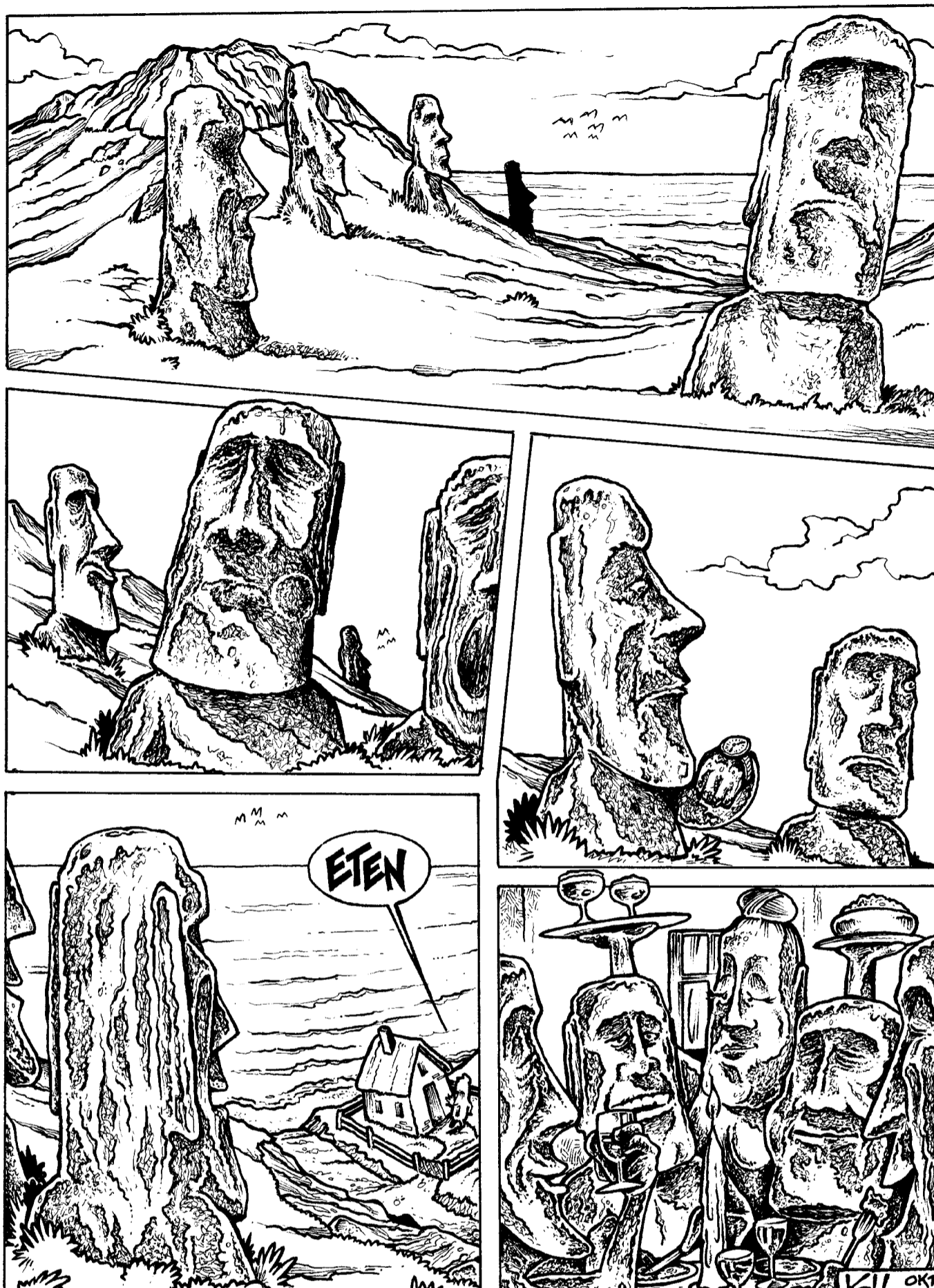
Monday 5 December 2011, 18h30, Aud. Max Weber, Parkstraat 51

<http://set.kuleuven.be/phd/infoavond.htm>

Organized by

Leuven Arenberg Doctoral School Science, Engineering & Technology
Leuven International Doctoral School Biomedical Sciences

Paaseiland

CulKal

Dinsdag 22 november

Rootstock presents: **Dub Syndicate**
Concert - 19u30 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Bedrog door **STAN**
Theater - 20u in Schouwburg (www.30cc.be), ook op woe

Woensdag 23 november

Heideroosjes
Concert - 19u30 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Robo a gogo, the trilogy of the end I
door **Petrus**
Theater - 20u30 in Stuk, ook op do (www.stuk.be)

Donderdag 24 november

Customs
Concert - 19u30 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Zaterdag 26 november

Vrouw door Het KIP & fABULEUS
Dans - 16u in Opek, ook op zo (www.opek.be)

Zondag 27 november

The Sonics
Concert - 19u30 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Peter Delannoye Quartet in Jazz op
Zondag
Concert - 21u in Stuk (www.stuk.be)

RECHTZETTING

De Letteren-TD gaat door

op woensdag
23 november

en niet op 22 november!

Onze excuses!

veto quizt!

U komt!

Donderdag 24 november | 20u00

MSI 03.18 (Parthenonzaal)

1 team | 5 man | 5 euro

En er valt wat te winnen ook!

Doe eens zot. Mail naar quiz@veto.be

International Calendar

Maandag 21 november

Joe Eagan - Comedy
21u @ STUK
(door Koco International & Politika Extern)

Dinsdag 22 november

Pangaea Film Festival
Amen - 20u @ Pangaea

Woensdag 23 november

Pangaea Film Festival
Liam - 20u @ Pangaea

Donderdag 24 november

Pangaea Film Festival
My son the fanatic - 20u @ Pangaea

NAVRAAG | RIK TORFS

Veto: *U heeft de overstap naar de politiek gemaakt omdat het heel erg slecht ging. Is er veel veranderd?*

Rik Torfs: «Het gaat nog slechter. Maar dat is niet helemaal aan mij te danken want ik heb gedaan wat ik kon. (lacht) Waarom gaat het slechter? Omdat de conjunctuur niet goed is en de politiek machteloos. Er is het functieverlies van de nationale politiek tegenover zowel Europa als het spel van de financiële markten. Er is, en daar ben ik het eens met de G1000, ook de verzwakking van de representatieve democratie. De band met de burger is verloren. Je merkt in alle partijen een gebrek aan transparantie, daarin is CD&V niet anders. Dat is een ziekte van het politieke bestel. Dat schermt zich nog te veel af voor invloeden van min of meer normale mensen.»

Veto: *U bent sinds kort ook fractieleider in de Senaat van CD&V. De senaat die binnenkort verdwijnt in zijn huidige vorm.*

Torfs: «Dat is een probleem. Het spreekt voor zich dat de senaat zich zal moeten bezinnen over zijn laatste jaren. De senaat staat theoretisch bekend als de plaats waar men diep moet bezinnen en waar projecten van iets langere adem doorgang moeten vinden. Naarmate de tijd zal verstrijken ga je echter niets meer beginnen doen. Ik zal mij de komende jaren niet voor honderd

“De band met de burger is verloren”

procent bezig houden met de crematieplechtigheid van de Senaat, want dat zou getuigen van een morbide instelling.»

KERK

Veto: *U bent altijd een voorstander geweest van modernisering binnen de Kerk.*

Torfs: «Ik ben dat al heel lang. Zo schreef ik in 1981 mijn licentiatesthesis voor het kerkelijk recht over de vrouw en het kerkelijk ambt. Dertig jaar geleden werd je daarvoor met de vinger gewezen. Toen zei iedereen dat dat krankzinnig was, terwijl nu iedereen dat evident vindt. Eveneens was ik vanaf het begin van de jaren negentig *persona non grata* bij kardinaal Danneels, die vond dat ik mij niet met het kerkelijk beleid moest bezighouden, want hijzelf deed dat al uitstekend.»

«Ik heb voor modernisering gepleit, maar niet voor desacralisering. Maar een Kerk heeft nood aan transparantie. Leaders moeten geloven wat ze zeggen en niet enkel hun machtspositie bevestigen. Ik denk dat een geloofwaardige Kerk veel mensen zou kunnen helpen in tijden van veel migratie, twijfel aan eigen identiteit, financiële crisis en veel andere problemen.»

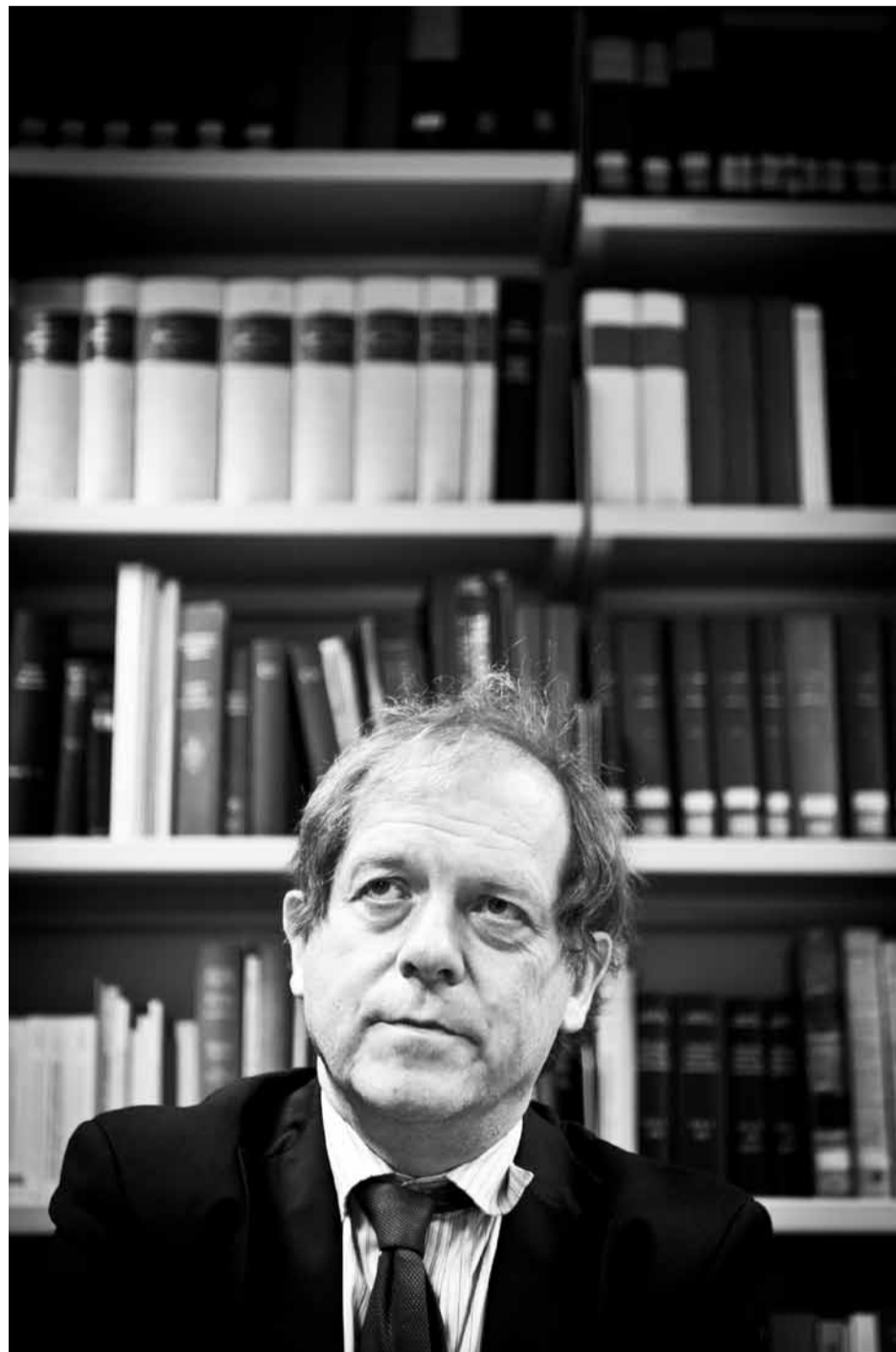
Veto: *De Kerk heeft de laatste jaren veel schade geleden. Is die instelling nog uit de gracht te krijgen?*

Torfs: «Ik blijf nog steeds geloven in de intrinsieke kracht van de boodschap. Maar het is duidelijk dat je zoiets niet meteen terug in gang krijgt in een land als België waar je ook zit met een tegeneffect tegen de machten van vroeger. Maar vernieuwing moet ergens vandaan komen. Van Rome? Voorlopig niet. Omdat de meeste leiders daar 70+ zijn en mannelijk, twee geweldige handicaps om innovatief te zijn in het leven.»

«Het zal, zoals de kerkgeschiedenis al vaker uitwees, van een vreemde figuur moeten komen die tegen de stroom ingaat om de bron te zoeken. Vernieuwing valt echter te vaak samen met neoconserva-

Professor, fractieleider van CD&V in de Senaat, mediafiguur. Rik Torfs is het allemaal. Zes jaar geleden moest hij het zeer nipt afleggen in de rectorverkiezingen tegenover Marc Vervenne. “Het politieke bestel is ziek en schermt zich te veel af voor normale mensen.” Hupsakee.

FRANK PIETERMAAT & ELS DEHAEN

Stephanie Verbeke

“Nog eens rectoriskandidaat? Waarom niet?”

tisme en ik geloof daar niet in. Maar de intrinsieke boodschap heeft in onze maatschappij zeker nog betekenis. Zeker omdat het te vaak *do ut des* is: ik geef opdat jij zoudt - met dt, ik zeg het maar - geven. Dat heb je vandaag heel veel, net als oog om oog, tand om tand. Dat is iets wat in de christelijke boodschap niet zou kunnen.»

UNIVERSITEIT

Veto: *U zei ooit: “Een beter mens word je aan de universiteit niet, noch als student,*

noch als hoogleraar. Ik kan erover meespreken.” Wat bent u dan wel geworden?

Torfs: «Een beter mens in de zin van alerter voor de nood van anderen, daarin verschilt de universiteit als dusdanig niet echt van andere werelden. Ik heb aan de universiteit ervaren dat je met excellente collega's nooit last hebt, want die hebben geen tijd om u het leven zuur te maken. Er zijn er ook die minder bravoure hebben en zich voor een groot deel van de tijd bezig houden met het dwarszitten van anderen. Maar ik ben

absoluut niet gefrustreerd, ik kan daar tegen. Ik raad u aan om kerkjurist te worden, want dan leer je de donkere zijde kennen van het bestaan. Maar ik heb veel overgehouden aan de universiteit. Dit is het eerste jaar dat ik op vijf continenten lezingen kon geven, dat vind ik fantastisch.»

Veto: *Wat zijn tegenwoordig volgens u de kerntaken van de universiteit?*

Torfs: «Ik denk nog steeds onderwijs, onderzoek en maatschappelijke dienstverlening. Maar misschien moeten we die wat meer in hun zuiverheid naar voren brengen. Onderwijs moet meer echt onderwijs zijn in plaats van het voldoen aan een aantal vereisten die zouden wijzen op het verstrekken van onderwijs. Onderzoek is meer diep nadenken in plaats van te vaak te pas en te onpas steeds dezelfde resultaten te produceren om kwantitatief verder te staan. En maatschappelijke dienstverlening is echt naar de maatschappij durven gaan met ideeën, ook al krijg je het deksel op de neus. Niet alleen advies geven aan de sterkeren die er nog voor betalen ook.»

2012

Veto: *Is die zuiverheid wel te bereiken in een universiteit die het steeds groter en groter ziet?*

Torfs: «Toen ik rectoriskandidaat was in 2005, was ik geen voorstander van die in-

“Niet iedereen is een genie”

tegratie en ik geloof nog steeds dat die zeer moeilijk is. In de hogescholen heb je mensen die net niet aan de universiteit zijn geraakt maar anderen die er heel ver af blijven, daar moeten we eerlijk in zijn. Vlaanderen is een fantastisch land, maar niet iedereen is een genie, wat niet erg is natuurlijk. Democratisering van het onderwijs betekent dat iedereen de kans heeft op hoogwaardig onderwijs wanneer je het aankan. Het verminderen van de hoogwaardigheid is een aanslag op de democratisering.»

Veto: *Hoe ziet u de rol van de bisschoppen binnen de universiteit?*

Torfs: «Het moreel gezag is duidelijk verminderd. De enige die in de Raad van Bestuur zat was Roger Vangheluwe en die had nog te veel vrije tijd blijkbaar. Ik hoop dat ze erin slagen een soort traditie te bewaken. Daarentegen mogen niet allerlei normen en regels opgelegd worden die mensen doen besluiten om niet aan deze universiteit te komen werken. In die kerkelijke traditie zie ik geen probleem om de K van de K.U.Leuven te behouden.»

RECTOR

Veto: *Hebt u nog tijd en moed om nog eens voor rector op te komen?*

Torfs: «Ik sluit dat absoluut niet uit. Ik dacht, en denk dat nog steeds, dat ik daar goede ideeën over had. Ik vind het spijtig dat ik toen twintig stemmen tekort kwam. Ik kan u wel zeggen dat men mij na vier jaar niet zou verwijderd hebben.»

«Ik heb natuurlijk een verleden als CD&Ver maar dat mag niet onoverkomelijk zijn. Maar waarom zou ik niet opkomen? Doordat ik het niet gehaald heb, heb ik vele andere zaken kunnen doen die nu extra ervaring geven, zowel in de politiek als in de media. Ondertussen heb ik het wetenschappelijke nooit laten schieten en ben ik blijven publiceren. De universiteit is mij nog steeds zeer dierbaar ondanks de wonden die ze heeft en af en toe moet tonen. Dat deed Christus ook na zijn dood.»

“Modernisering, geen desacralisering”